ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1907

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΕΝΔΥΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΗΜΕΡΙΝΑΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ

Η κ. ΜΑΡΙΝΑ ΒΑΛΑΒΑΝΟΥ

μὲ ἔνδυμα ἀρχαϊκόν, κρατοῦσα καὶ κλῶνον φοίνικος, κατ' ἀπομίμησιν τῆς γραφικῆς εἰκόνος τῆς Ἁγίας Εἰρήνης

(Ἴδε σχετικὸν ἀρθρίδιον εἰς τὴν Σελίδα διὰ τὰς Κυρίας)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΗΣ «ΕΛΛΑΔΟΣ»

Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον ἀπεφύγαμεν τοὺς προλόγους καὶ τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὴν διατύπωσιν πολυλόγων προγραμμάτων.

Ἐθεωρήσαμεν ἀρκετὸν νὰ παρουσιάσωμεν αὐτὸ τὸ φύλλον πρὸς τὸ κοινόν, καὶ ν' ἀφεθῶμεν εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν του.

Ἤδη, δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας, πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑλλάδος» διὰ τὴν θερμὴν συμπάθειαν μὲ τὴν ὁποίαν ὑπεδέχθησαν αὐτήν. Κατακλύζουν τὰ γραφεῖα μας ἐπιστολαί, ἐκφράζουσαι χαράν, εὐχὰς καὶ ἐνθουσιασμόν. Δὲν θέλομεν πάλιν νὰ ὑποσχεθῶμεν τίποτε. Τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν: Ὅτι ἡ μόνη μέριμνα ἡμῶν θὰ εἶνε ἡ συνεχὴς βελτίωσις τῆς «Ἑλλάδος» μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὴν καταστήσωμεν σύντροφον ἀχώριστον καὶ προσφιλῆ πάσης ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώστας μας.

Τὸ πρῶτον φύλλον καθυστέρησεν ὀλίγας ἡμέρας, ἐπειδὴ ἡ κυκλοφορία του ἐν Ἀθήναις, ὑπῆρξε τόσῳ καταπληκτική, καὶ τόσῳ διαρκὴς ἡ ζήτησις, ὥστε τὸ Πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων δὲν ἀπεφάσιζε νὰ στείλῃ φύλλα εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐφόσον ἐζητοῦντο ἐν Ἀθήναις.

Ἐλήφθησαν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὅπως μὴ ἐπαναληφθῇ ἡ τοιαύτη καθυστέρησις.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΣΤΕΜΜΑ

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ «Τίς πταίει», οὐδέποτε ἔπαυσεν ὑφιστάμενον τὸ ἴδιον πολιτικὸν πρόβλημα. Ἡ διαφορὰ πρὸς τὴν τότε ἀντίληψιν ἔγκειται μόνον εἰς τὸ ὅτι σήμερον δὲν ἐρωτᾶται πλέον τ ί ς, ἀλλὰ τ ί· καὶ τ ί ν ε ς πταίουσι. Καὶ εὐλόγως. Ἂν ἔπταιε μόνον ὁ Τίς, τὸ κυβερνητικὸν τῆς Ἑλλάδος πρόβλημα θὰ εἶχε παύσει νὰ ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ 1878 μέχρι τοῦ 1895, καθ' ὃ διάστημα τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐλειτούργησεν, στηριζόμενον εἰς τὰ ἐπιβληθέντα τότε κοινοβουλευτικὰ δόγματα. Ἐλειτούργησαν ὅμως μόνον τὰ δόγματα—καὶ οὐδεὶς λέγει ὅτι ἐγένετο τοῦτο κακῶς—χωρὶς νὰ ἀνατείλῃ ἐξ αὐτῶν ἡ εὐημερία τῆς χώρας καὶ χωρὶς νὰ παγιωθῇ ἡ εὐνομία καὶ ἡ χρηστὴ διοίκησις, ἡ μὴ ὑπάρχουσα ὑπὸ τὴν νοθείαν τοῦ Πολιτεύματος.

Καὶ τὸ πρόβλημα ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται.

Τί πταίει λοιπόν;

Σοφώτατα ἡ «Ἀκρόπολις», προελθοῦσα εἰς νέαν δημοσιογραφικὴν ἐξέτασιν τοῦ αἰωνίου προβλήματος, ἐστράφη πρὸς αὐτοὺς τοὺς βουλευτάς. Παρεμβάλλει κανεὶς ἐρωτήματα εἰς τὰς προθέσεις καὶ ἀγνοήσεις τῆς Βουλῆς; καὶ ποῖος;

Τὸ πλεῖστον τῶν δημοσιευθεισῶν ἀπαντήσεων πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι δὲν ἐνισχύουν τὴν ἐλπίδα ταχείας βελτιώσεως καὶ διορθώσεως. Ὑπῆρξε πράγματι περίοδός τις κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα, καθ' ἣν κατέκτα ἱκανὸν ἔδαφος ἡ ἰδέα ὅτι μόνον μᾶλλον ἐνεργὸς ἐπέμβασις τοῦ Στέμματος καὶ καὶ μᾶλλον ἐπίπονος αὐτοῦ ἐνέργεια καὶ ἀμεσωτέρα δρᾶσις ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀναγκαίαν τάξιν εἰς τὰ δημόσια πράγματα καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν χώραν τὰ ἀγαθὰ εὐνομουμένης πολιτείας. Δὲν ἐξετάζομεν σήμερον ἐὰν ὀρθῶς ἐσκέπτοντο καὶ σκέπτονται οἱ οὕτω φρονοῦντες· ἀλλ' ἴσως δὲν εἶνε σύνηθες φαινόμενον νὰ ἀνευρίσκωσι καὶ αὐτοὶ οἱ βουλευταὶ τὴν αἰτίαν τῆς κακοδαιμονίας παντοῦ ἀλλοῦ πλὴν τῆς Βουλῆς, πολλῷ μᾶλλον νὰ στρέφωσι τὸ βλέμμα πρὸς τὸ Στέμμα.

Οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μεγάλην ἐπίδρασιν ἣν ἔχει τὸ Στέμμα καὶ ἐκ τῶν κοινοβουλευτικῶν Κρατῶν τὰ διοικητικὰ πράγματα· μεταξὺ ὅμως Στέμματος καὶ Βουλῆς ὑπῆρξε παντοῦ καὶ πάντοτε διαπάλη πρὸς ἀντιποίησιν περισσοτέρων δικαιωμάτων ὑπὸ ἑκατέρας τῶν δύο ἐξουσιῶν ἐπὶ μειώσει τῆς ἄλλης, δὲν γνωρίζω δὲ νὰ ἐπαρουσίασε κανὲν κοινοβουλευτικὸν Κράτος τὸ φαινόμενον Βουλῆς ὁμολογούσης ἀδυναμίαν πρὸς ἀγαθὴν διοίκησιν καὶ ἐλεγχούσης τὸ Στέμμα ὅτι δὲν ἐπεμβαίνει αὐτὸ δραστικώτερον ὅπως σώσῃ τὰ πράγματα! Τοιαύτη ὁμολογία θὰ ἐσήμαινε κατάστασιν κοινοβουλευτικῆς χρεωκοπίας, ἂν δὲ τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὴν κυριαρχίαν ἑκάστου λαοῦ, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὰς Βουλὰς νὰ κηρύττωσιν ἑαυτὰς εἰς κατάστασιν τοιαύτης πτωχεύσεως, ἐφ' ὅσον τοὐλάχιστον θέλουν νὰ ὑφίστανται.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα σημαίνει ἀκριβῶς ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη οὐδεμιᾶς προσδοκίας ἀπὸ τὸ Στέμμα. Αἱ Βουλαὶ ἐγεννήθησαν ἀκριβῶς διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ πεποίθησις οὔτε εἰς τὴν πολιτικότητα οὔτε καὶ εἰς τὰς διαθέσεις τῶν Βασιλέων. Καὶ διὰ τοῦτο, ἄπληστοι εἰς τὴν κατάκτησιν δικαιωμάτων, περιώρισαν τοὺς Βασιλεῖς ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ἀνευθύνου. Εἰς τὰ Κοινοβουλευτικὰ Κράτη δύνανται νὰ βασιλεύσουν καὶ νήπια, χωρὶς τοῦτο νὰ θεωρῆται ὅτι ἀφίνει κενὸν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Στέμματος. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐβασίλευσαν καὶ παράφρονες ἀκόμη. Διὰ τοῦτο κατεστάθησαν αἱ Βουλαί.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν ἄρα πολίτευμα σημαίνει ἐπικύρωσιν ὅλων τῶν εὐθυνῶν εἰς τὴν Βουλήν. Γεννῶνται ἐμπόδια εἰς τὸν δρόμον της; Ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὰ ἄρῃ. Τίς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν ἀπὸ οἱαδήποτε μέτρα θεωρούμενα σκόπιμα καὶ λυσιτελῆ εἰς εὐόδωσιν τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων; Ἡ δὲν γνωρίζει, καὶ τότε πάσχει ἀνεπάρκειαν γνώσεως, ἢ δὲν ἔχει τὸ σθένος νὰ τὰ ἐπιβάλλῃ, καὶ τοῦτο θὰ ἐσήμαινεν ἀνεπάρκειαν πολιοτικήν. Καὶ ἐν ταύτῃ ὅμως καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ περιπτώσει ἡ ἀνεπάρκεια ὑπάρχει πάντοτε εἰς τὴν Βουλήν.

Ἠκούσθη καὶ ἡ γνώμη ὅτι πρὸ παντὸς δέον νὰ ἀντληφθῇ καὶ συναισθανθῇ τὰ καθήκοντά του ὁ τύπος, καὶ ἡ γνώμη ὅτι οὐδὲν δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ἄνευ ἠθικοποιήσεως τοῦ Λαοῦ, ἀλλὰ περὶ τούτου εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

ΕΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ
Βουλευτὴς Ἐρμονίδος

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΒΡΑΒΕΥΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν τὴν κατ' αὐτὰς γνωσθεῖσαν εἴδησιν, ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα ἤραν μίαν ἀληθῆ νίκην, κατὰ τὴν τελευταίαν διεθνῆ Ἔκθεσιν, τὴν τελεσθεῖσαν εἰς τὴν Γαλλικὴν πόλιν Βορδώ.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην. ὁ ἐνταῦθα ἀρχαῖος μεγαλοβιομήχανος κ. Ἀνδρέας Π. Καμπᾶς ἐξέθηκε τὰ προϊόντα τῶν κτημάτων καὶ τοῦ ἐργοστασίου του, ἤτοι οἴνους καὶ κονιάκ.

Τὰ ἐκθέματα ταῦτα συναγωνισθέντα πρὸς τὰ προϊόντα τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς, ἔλαβον *«Δίπλωμα τιμῆς»*.

Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἔχει μεγαλητέραν σημασίαν ἢ ὅσον φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως, διότι ἐδόθη εἰς πόλιν Γαλλικὴν καὶ ἀπὸ Γάλλους κριτάς, εἰς ξένους οἴνους καὶ κονιάκ.

Πάντοτε οἱ Γάλλοι ἐφάνησαν φειδωλοὶ εἰς τὴν ἀπονομὴν βραβείων πρὸς τὴν ξένην οἰνοπαραγωγήν, καὶ τοῦτο, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ ἰδικά των προϊόντα ὑπερέχουν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἕνεκα τοπικοῦ συμφέροντος.

Ἐὰν λοιπὸν ἀναλογισθῇ κάνεὶς ὅτι τὸ βραβεῖον ἐδόθη εἰς Ἑλληνικοὺς οἴνους καὶ κονιάκ, καὶ μάλιστα τὴν ἐπαύριον μιᾶς φοβερᾶς ἐξεγέρσεως διὰ τὸ ζήτημα τοῦ οἴνου, ἐν Γαλλίᾳ, θὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὁ κ. Ἀνδρέας Καμπᾶς εἶνε ἄξιος μεγάλων συγχαρητηρίων, διότι εὐσυνειδήτως ἐργασθείς, ἔδωκεν ὄχι μόνον εἰς ἑαυτόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς πατρίδος μας, ἐν γένει, μίαν νίκην πολὺ σημαντικήν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ „ΕΛΛΑΔΑ"

Εἰς πλείστας ἐπαρχιακὰς πόλεις ἔχομεν ἤδη ἐγκατασταθῆσει ἀνταποκριτὰς τῆς «Ἑλλάδος». Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πρόγραμμά μας εἶνε νὰ παρακολουθήσωμεν ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν ζωήν, ὁπωσδήποτε καὶ ὁπουδήποτε ἐκδηλουμένην, εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἀπαντα-χοῦ ἀναγνώστας τῆς «Ἑλλάδος» εἴτε εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἴτε εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, ὅτι δεχόμεθα βραχείας ἀνταποκρίσεις, αἵτινες θὰ δημοσιεύωνται εἰς ἰδιαιτέραν σελίδα τοῦ φίλου μας. Αἱ ἀνταποκρίσεις αὗται πρέπει νὰ περιέχουν τὰ σημαντικώτερα ἢ τὰ περιεργότερα γεγονότα ἑκάστου τόπου, τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὴν πρόοδον, καὶ εἰ δυνατόν, νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ φωτογραφίας τῶν σχετικῶν προσώπων ἢ γεγονότων.—Αἱ εἰκονογραφημέναι αὗται ἀνταποκρίσεις θ' ἀποτελοῦν τὸ κάτοπτρον τῆς πραγματικῆς σημερινῆς Ἑλλάδος.— Εἰς τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ συνεργασθῇ μὲ ἡμᾶς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δυνάμεθα νὰ δώσωμεν περισσοτέρας ὁδηγίας.

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ἡ καταπληκτικὴ κυκλοφορία τῆς «Ἑλλάδος» δὲν ἀποβαίνει ἐντελῶς πρὸς ὄφελος αὐτῆς. Ἕκαστον φύλλον στοιχίζει 16 λεπτὰ καὶ πωλεῖται εἰς τὰς ὁδοὺς μόνον ἀντὶ 10. Ὅλοι δὲ ἀνεξαιρέτως ὁμολογοῦν ὅτι τοιοῦτο φύλλον καὶ μὲ τιμὴν τοιαύτην, πρώτην φορὰν ἐξεδόθη εἰς τὸν τόπον μας. Διὰ νὰ συντηρηθῇ ὅμως, ἀπαιτεῖται νὰ στηριχθῇ εἰς βάσεις ἑδραίας οἰκονομικῶς. Αἱ βάσεις αὗται εἶνε ἡ δημοσίευσις ἐμπορικῶν ἀγγελιῶν καὶ ἡ αὔξησις τῶν συνδρομητῶν. Ὡς πρὸς τὰς ἀγγελίας, ἔχομεν ἤδη τοιαύτην συρροήν, ὥστε ἀδυνατοῦμεν νὰ τὰς δημοσιεύσωμεν ὅλας. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς συνδρομητάς ἐνεγράφησαν παμπληθεῖς διὰ τῶν ἀγγελιῶν. Ἀλλ' οἱ ἀληθεῖς φίλοι τῆς «Ἑλλάδος» ὅσοι θέλουν νὰ τὴν ἴδουν προβαίνουσαν εἰς ἀκμὴν καὶ ἑδραιουμένην δύνανται νὰ ἐργασθοῦν πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν. Ἐπειδὴ ἡ συνδρομὴ εἶνε 8δραχμος διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ διὰ τὴν Κρήτην καὶ 12 φράγκα διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, οἱ συνδρομηταὶ θὰ ἀποκτήσουν βαθμηδὸν ἰδιαίτερα προνόμια. Λ.χ. νὰ δημοσιεύουν δωρεὰν μικρὰς ἐπιστολάς, τῶν ὁποίων θὰ ὁρισθῇ ὁ στίχος, νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς εἰδικοὺς διαγωνισμοὺς κλπ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὑπὸ τὴν στήλην «οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος», τὴν ὁποίαν θὰ ἱδρύσωμεν προσεχῶς, θὰ δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγγράψῃ δέκα (10) συνδρομητὰς εἰς τὴν «Ἑλλάδα» καὶ θ' ἀποστείλῃ πρὸς ἡμᾶς τὸ τίμημα τῶν συνδρομῶν.

"Οταν βλέπω τὰς τραπέζας κεκαλυμμένας ὑπὸ παμπληθῶν φαγητῶν φαντάζομαι ὅτι βλέπω τὴν ποδάγραν, τὴν ὑδροπικίασιν, τὸν πυρετόν, τὴν ληθαργίαν καὶ τὰς πλείστας τῶν ἄλλων ἀσθενειῶν ἐνεδρευούσας ὑπὸ ἕκαστον φαγητόν.

Addison

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΚΑΙ ΣΑΤΥΡΟΓΡΑΦΟΣ κ. ΝΙΚ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΛΩΠΟΔΥΤΑΙ

ΠΩΣ ΤΟΝ ΑΠΕΓΥΜΝΩΣΑΝ

(Ὁ κ. Λάσκαρης ἀπεγυμνώθη, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἀπὸ ἀγνώστους λωποδύτας. Ἰδοὺ πῶς ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος τὸ πάθημά του).

Ἂν εἴξευραν πόσον ἁμαρτάνουν πρὸς τὸν ὑψιστον αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ὠνόμασαν τοὺς κώνωπας ἀνωφελεῖς, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔσπευδον εὐθὺς νὰ μεταβαπτίσουν τὰ δυστυχῆ αὐτὰ πτερωτὰ ἔντομα, τὰ ὁποῖα, Κύριος μόνον οἶδε, ὁποίων ὠφελειῶν ἀγνώστων εἰς ἡμᾶς ἔτι θὰ εἶνε καὶ αὐτὰ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Διότι ἀναμφιρρήστον εἶνε ὅτι ὁ Θεὸς **τὰ πάντα** ἐν σοφίᾳ ἐποίησε. Καὶ κώνωπας καὶ γαϊδάρους καὶ ἄνθρωπους καὶ λωποδύτας!

Μέχρι τινὸς ἐν τούτοις, δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐννοήσω ὁποῖον σκοπὸν εἶχεν ὁ ὕψιστος πλάττων μεταξὺ τῶν ἄλλων ζῴων καὶ τοὺς λωποδύτας. Τὸν ἠννόησα ὅμως ἐσχάτως χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ καλωσύνην τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀξιοτίμων κυρίων.

Προχθὲς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαινιάσῃ διὰ χοροεσπερίδας τὸ νεόκτιστο σπίτι του ὁ λοχαγὸς καὶ φίλος μου κ. Μαρούδης ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ προσκαλέσῃ κ' ἐμένα οἰκογενειακῶς. Ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. λοχαγοῦ ἔπεσεν εἰς τὸ σπίτι μου σὰν μπόμπα, ὅπως πίπτει κάθε πρόσκλησις εἰς κάθε σπίτι ποῦ ὑπάρχουν γυναῖκες. Καὶ ἐπειδὴ ἡ γυναῖκα μου δὲν ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν τῶν ἄλλων γυναικῶν, ἤρχισε σοβαρῶς ν' ἀπασχολῆται μὲ τὴν πρόσκλησιν τοῦ φίλου λοχαγοῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἰς τὴν ἀπασχόλησιν αὐτῆς ἤθελε νὰ ἔχῃ καὶ συντροφιὰ καὶ ἤρχισε νὰ μὲ φορτώνεται διὰ πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἔδωσα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην σημασίαν.

Ἔρχεται λοιπὸν τὴν παραμονὴν τῆς χοροεσπερίδος εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀφέλειαν μὲ διακόπτει ἀπασχολούμενον εἰς τὴν συλλογὴν ἑνὸς θεατρικοῦ ἀρίστου

— Δὲν μοῦ λές, μ' ἐρωτᾷ, νὰ στείλω τὸ φράκο σου νὰ τὸ σιδερώσουν;

— Γιατί;

— Μὰ δὲν θὰ βάλῃς αὔριον φράκο;

— Ὄχι!

— Μὰ τί λές, χριστιανέ μου, ἀφοῦ μᾶς ἐπροσκάλεσαν πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν.

— Νὰ μ' ἀφήσῃς ἥσυχον, δὲν ξέρω τίποτα ἀπὸ αὐτά, εἶπα καὶ ἐξηκολούθησα τὴν ἐργασίαν μου.

Ἡ γυναῖκά μου ἐξῆλθε τοῦ γραφείου μου, Κύριος οἶδε τί μουρμουρίζουσα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

Μετ' ὀλίγον, νέαν ποιεῖται ἐμφάνισιν τὸ τρυφερὸν ἡμισύ μου εἰς τὸ γραφεῖόν μου.

— Νὰ σοῦ ἑτοιμάσω τοὐλάχιστον τὸ σμόκιν σου; μ' ἐρωτᾷ.

— Νὰ μὴ μοῦ ἑτοιμάσῃς τίποτα... Παρὰ μόνον ἕναν καφέ, γιατί εἶμαι ζαλισμένος.

— Μά...

— Τί μὰ καὶ ξεμά... θὰ ἔλθω ὅπως βρίσκομαι...

— Μὰ εἶνε ντροπή... Ἂν ἤθελες τί ζακέττα σου...

— Σκοτοῦρα εἶσαι!... δὲν βάζω τίποτα!

— Καλὰ δά! Μὴ θυμώνῃς... ἐγὼ θὰ σοῦ ἑτοιμάσω καὶ τὴν ρεντιγκότα σου καὶ βάλε ὅτι θέλεις.

— Θὰ βάλω τῆς ψωνές... νά! τί θέλω νὰ βάλω!

Αὐτὸ ἤρκεσε νὰ τὴν τρέψῃ εἰς ἄτακτον φυγήν.

Τὸ δράδυ, διότι τ' ἀνωτέρω συνέβησαν ἀπόγευμα, ἡ καλή μου σύζυγος ἔφερεν εἰς ἐπικουρίαν της καὶ δύο ἐξαδέλφες της.

— Φράκο ἔλεγε. νὰ βάλῃς. ἡ μία... ὄχι, σμόκιν, ἡ ἄλλη... Τοὐλάχιστον, τὴν ρεντιγκότα του ἡ τὴν ζακέττα του, ἔλεγεν ἡ γυναῖκά μου... Καλέ. τί ρεντεγκότα καὶ ζακέττα, ἐπανελάμβανεν ἡ πρώτη, φράκο

Ο κ. Ν. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

πρέπει νὰ βάλῃ... Α! μπά! μπά! ἔλεγεν ἡ δευτέρα, σμόκιν... Καὶ δός του συζήτησις ἀτελείωτος ποῦ ὀλίγου δεῖν νὰ πάρῃ τὰ δουνά.

Ἡ συζήτησις ἔληξε μετὰ δύο ὥρας ἄνευ ἀποτελέσματος.

Τὴν νύκτα ἡ μᾶλλον κατὰ τὰ ἑξημερώματα καθ' ἣν ὥραν ἐξῆπνα διὰ πέμπτην φορὰν τὸ τελευταῖον ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν γυναῖκά μου ἔργον μας—τὸ ἀμφότερον ὅλων!—ἡ προσφιλής μου συνεργάτις μ' ἕνα μειδίαμα τὸ ὁποῖον ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀνεφάνη ἐπὶ τῶν χειλέων της καὶ ἄλλοτε πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν κατὰ τὴν πρώτην τῶν ἀραδώνων μας ἡμέραν, μοῦ εἶπε!

— Κάνε μου τὴ χάρη, Νικό μου, νὰ βάλῃς ἀπόψε φράκο ἢ τοὐλάχιστον σμόκιν..

— Μπά! σὲ καλό σου!... Δὲν ἔχεις. χριστιανή μου, κι' ἄλλη ἔννοια;

— Μὰ δὲν θέλω νὰ εἶσαι χειρότερος τῶν ἄλλων.. Νὰ βάλῃς...

— Δὲν θὰ βάλω τίποτα... ξεμπέρδευε!

. . . . . .

Μετὰ τρεῖς ὥρας μοῦ ἀναγγέλετο ὅτι εἰς τὴν γκαρ ἐρόμπαν μου, τῆς ὁποίας ἡ κλεῖδωνιὰ εὑρέθη διεῤῥηγμένη, δὲν εὑρίσκετο τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνα παλαιὸν κλάκ, καθόσον εὐγενεῖς καὶ φιλάνθρωποι λωποδύται, μεσονυκτίοις πού' ὥραις, εἶχαν τὴν καλωσύνην ν' ἀφαιρέσουν πᾶσαν τὴν εἰς ἐνδύματα κινητὴν περιουσίαν μου. Ὅλοι εἰς τὸ σπίτι μου, πρωτοστατούσης τῆς πεφιλημένης συμβίας μου, εὑρίσκοντο εἰς ταραχὴν καὶ ἀναστάτωσιν, ἐκτὸς ἐμοῦ παρουσιάζοντος τὸ μοναδικὸν ἴσως φαινόμενον ἀνθρώπου κλεμένου καὶ κατευχαριστημένου!

Ἂν εἶχα τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐμπρός μου τοὺς προσφιλεῖς μου ἀγνώστους τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου θὰ τοὺς κατεφίλουν, διότι ἀπέφεραν μὲν τὰ ῥοῦχά μου, μοῦ ἐπανέφερον ὅμως τὴν οἰοκγενειακήν μου ἡσυχίαν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶμαι εὐτυχὴς ὅπως ὁ Ἀδὰμ εἰς τὸν παράδεισον, ὅστις ἐνόσῳ ἦτο γυμνὸς ἀπελάμβανε πάσης εὐτυχίας, ἧς ἐστερήθη εὐθὺς μόλις ἱππτήθη ἀπὸ τὴν γυναῖκά του καί, ἐκδιωχθεὶς τοῦ παραδείσου, ἠναγκάσθη νὰ... ἐνδυθῇ! Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ἀλλὰ μὲ πρωθύστερον σχῆμα συνέβη καὶ εἰς ἐμέ. Ἐφ' ὅσον ἀνωτέρω δὲν ἦτο ἡ πρώτη... μόλις ὅμως εὑρέθην γυμνός. ἤῤῥα καὶ τὴν ἡσυχίαν μου καὶ τὴν εὐτυχίαν μου...

Εὐλογημένοι λοιπὸν νὰ εἶνε οἱ καϋμένοι οἱ λωποδῦται. τὴν ἡσυχίαν τῶν ὁποίων ἠθέλησε νὰ διαταράξῃ πρὸς στιγμὴν ὁ ἀστυνόμος καὶ φίλτατός μου κ. Δημητρίου πρὸς ὃν ἔσπευσε ν' ἀναγγείλῃ τὴν κλοπὴν ἡ σύζυγός μου. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν αὐτὴν ἀπήλλαξα ἐγκαίρως τοὺς ἐμπνεύσαντας τοὺς λωποδύτας, καθόσον εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην ὃν εἶχε τὴν καλωσύνην ν' ἀποστείλῃ σπίτι μου ὁ κ. Δημητρίου, ἀνήγγειλα σοβαρότατα ὅτι θὰ καταγγείλω καὶ αὐτὸν καὶ τὸν ἀστυνόμον... ἐπὶ διαταράξει τῆς οἰκογενειακῆς μου εἰρήνης, ἐάν ποτε ἐπεχείρουν ν' ἀνακαλύψουν τοὺς φίλους μου λωποδύτας!

Ν. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΛΛΑΔΑ,,

Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Ἐλάβομεν τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν, ἐν σχέσει πρὸς τὸν Α'. διαγωνισμόν:

Κύριε Ποταμιάνε,

Ἡ παράδεισος σεῦ ἐξυλόγου περιοδικό σας τοῦ «Νέου Λαβυρίνθου» ποῦ φρονεῖ στὴ μνήμη μου μιὰ ἀπτοχὴ τῆς περασμένης ζωῆς μου.

Στὰ μαθητικά μου χρόνια, δὲν θυμοῦμαι καλά-καλὰ σὲ ποιὰ τάξι τοῦ γυμνασίου, ἐίχε κάμει γιὰ ἐμφάνισίν του εἰς τὰς κατακτήσεις του ὁ Λαβύρινθος ὅτ' ἄλλην ὅμως μορφὴν· ὅλοι οἱ μαθηταὶ προσπαθούσαμε ν' ἀνακαλύψωμε τὸ βάθος του, ἐπρόκειτο περὶ εἰσόδου καὶ ὄχι ἐξόδου.

Ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα οἱ καθηγηταί μας παρεδίδον χωρὶς νὰ τοὺς παρακολουθῇ κανεὶς μαθητής, ὅλοι μᾶς σαμμένοι ἐπάνω στὰ θρανία, μὲ ζέσι προσπαθούσαμε ν' ἀνακαλύψωμε τὸν μίτον τῆς Ἀριάδνης. Μιὰ μέρα ποῦ ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας, ἕνας καλύτατος ἄνθρωπος, ἀνέπτυσε τὴν δράσιν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, κι' ἐξήτασε τὸ ζήτημα ἀφ' ὑψηλοτέρας σκοπιᾶς, πάντοτε τὰ ὄμορφα ζητήματα κάποιος μᾶς ἔλεγε τὸ ἐξήτασε ἀφ' ὑψηλοτέρας σκοπιᾶς, κατεβήθωσα νὰ μπῶ εἰς τὸ βάθος τοῦ Λαβυρίνθου κι' ἀφηρημένος ἐρώνταα στὴ παράδοσι τὸ νῆμα· τὸ νῆμα· Ἐπλήκτος ὁ καθηγητὴς διακόπτει τὸ μάθημα, κατεβαίνει ἀπὸ τὴν ἕδρα του, κι' ὅταν ἔμαθε διὰ ποῖον λόγον ἐφώνιαζα, μοῦ βάζει ἕνα μηδενικό, μὲ κλεῖ στὸ μπουρδοῦμι (ὡσσὸς Λαβύρινθος) τοῦ σχολείου μας;... ἔχασα δὲ καὶ ἀνεπιστοεπτεῖ τὴν εὐνοιάν του.

Σᾶς εὐχαριστῶ διότι μοῦ ἀνεμνήσατε ἕνα κομμάτι τῆς ζωῆς μου, καὶ ὁ Θεὸς ἂς ἀναπαύσῃ τὴ ψυχοῦλα τοῦ καθηγητοῦ μου, ἔχει λεθάνει ἕνα χρόνο τώρα ὁ φουκαρᾶς, ποῦ τόσο δὲν μὲ χόνευε, ἀπεναντι ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιον ἐκείνο.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως καὶ εὐχομαι πᾶσαν προκοπὴν εἰς τὸ ἀξιόλογο περιοδικό σας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3/12/1907.

ΠΟΤΗΣ ΛΕΒΗΣ
Φοιτητὴς τῆς Νομικῆς

ΕΛΛΑΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ καὶ Κρήτης	Δραχ.	8
Ἐξωτερικοῦ	Φρ. χρ.	12
Ρωσσίας	Ρούβλια	5
Ἀμερικῆς	Δολλάρια	3

ΕΥΡΕΘΗ
Ο ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ ΤΩΝ 15,000

Προσελθὼν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑλλάδος» ὁ κ. Κωνστ. Τράστας, κατοικῶν ἐνταῦθα, εἰς τὴν ὁδὸν Καρνεάδου, ἀριθ. 22 ἐδήλωσεν ὅτι εἰς αὐτὸν ἀνήκουν τὰ δύο εὑρεθέντα γραμμάτια τῶν 15,000 δρ. τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὰ γραφεῖα μας, καὶ ὅτι ἀπωλέσθησαν, κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν δικογραφιῶν εἰς τὸ νέον Πρωτοδικεῖον. Ὁ κ. Τράστας προσέθηκεν ὅτι θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰσαγγελέως καὶ θὰ πιστοποιήσῃ τὸ δικαίωμά του, ὅπως τὰ παραλάβῃ.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐβεβαιώθη ἡ εἴδησις ὅτι τὸν προσεχῆ Μάρτιον καὶ ἀκριβῶς τὴν 13ην τοῦ μηνὸς, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Κέρκυραν.

Οἱ ὑψηλοὶ ξένοι θὰ παραμείνουν εἰς τὸ αὐτόθι ἀνάκτορόν των «Ἀχίλλειον» ἐπὶ 15 ἡμέρας.

Τὸ ἰατρικὸν δελτίον τῆς Κυβερνήσεως σημειοῖ ὅτι ἡ παραλυσία τῆς Πλειοψηφίας κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα φαίνεται ἐκλιποῦσα.

Οὕτω ἐλπίζεται ὅτι αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐργασίαι θὰ βαδίσουν ἀπροσκόπτως, μέχρι τῶν ἑορτῶν τοῦλάχιστον.

Αἱ τελευταῖαι φοιτητικαὶ ταραχαὶ παρουσίασαν καὶ δύο καινοτομίας.

Τὴν κατάληψιν τοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ στρατὸν, καὶ τὴν μετάθεσιν τῆς ἕδρας τοῦ φρουράρχου τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ Ἀνατομεῖον.

Ἀκόμη μᾶς ἔδωσαν καὶ τὴν εἰκόνα μιᾶς νυκτερινῆς συγκεντρώσεως πρὸ τῶν ἀνακτόρων κατὰ Δεκεμβριανὴν πλέον νύκτα.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ φοιτηταὶ τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐγκαταλείποντες τὸ Ἀνατομεῖον μετέβησαν κάτωθεν τῶν Ἀνακτόρων ὅπου ἔψαλλον τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Οἱ χωροφύλακες οἱ παραμένοντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπεδόθησαν εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας.

Ἕνας ἀνθυπομοίραρχος πηγαίνει κατ' εὐθεῖαν διὰ προλύτης τῆς Θεολογίας.

Καὶ μόνον τὰ γένεια τοῦ λείπουν διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ ἔπειτα ἐπισκοπικὴν ἕδραν.

Μόνον οἱ χωροφύλακες τοῦ Ἀνατομείου δὲν παρουσιάζουν πολλὰς προόδους. διότι φοβοῦνται τὰ πτώματα.

Ὁ Ἄγγλος φιλέλλην Δίλκε ὁ ὁποῖος εὑρισκόμενος ἤδη ἐν Παρισίοις ἔκαμε σοβαρωτάτην ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος διάλεξιν, μελετᾷ νὰ κατέλθῃ καὶ εἰς τὴν χώραν μας.

Ἐὰν πραγματοποιήσῃ τὸ ταξείδιον αὐτὸ θὰ τῷ γίνῃ ἐνθουσιωδεστάτη ὑποδοχή.

Τηλεγραφοῦν ἐκ Μπολόνιας ὅτι οἱ νεόνυμφοι πρίγκηπες τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος καὶ Μαρία ἔφθασαν ἐκεῖ μετὰ τοῦ θείου των πρίγκηπος Βάλδεμαρ.

Γενομένων τῶν ἀραιρεσιῶν τοῦ ἐν Πειραιεῖ Συνδέσμου τῶν Θηραίων, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐξελέγησαν καὶ πάλιν Πρόεδρος μὲν αὐτοῦ ὁ κ. Α. Σαρρῆς, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ κ. Γ. Καραβίας.

ΣΗΜΕΡΟΝ εἶνε ἡ μικροτέρα ἡμέρα τοῦ ἔτους καὶ ἡ μεγαλητέρα νύκτα. Ἀπὸ αὔριον ἀρχίζει ὁ ἥλιος νὰ στρέφεται πρὸς τοὺς θερινούς του κύκλους καὶ συνεπῶς νὰ μεγαλώνῃ ἡ ἡμέρα. Οἱ ἐρασταὶ τῆς ἀνοίξεως καὶ τῶν θερμῶν ὡρῶν πιστεύουν ὅτι ἀπὸ αὔριον ἀρχίζει ὁ χειμὼν νὰ ὑποχωρῇ. Ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψει, τὸ περυσινὸν παράδειγμα, ἡ ἐλπὶς αὕτη εἶνε ὀλίγον πρόωρος.

Τότε μόνον συγκινεῖς ὅταν ὁμιλῇς ἐκ τῆς καρδίας σου.

Γκαῖτε

Ἀγαπᾶτε...
Ἡ ζωὴ ὀγρήγορα διαβαίνει...
Ἡμέρα χωρὶς ἔρωτα
Εἶνε πικρή... χαμένη.

Δάντης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ „ΕΛΛΑΔΑ"

ΠΩΣ ΝΑ ΤΗΝ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΩ;

Ἀγαπητὴ Διεύθυνσις τῆς «ΕΛΛΑΔΟΣ»

Πόσον λυποῦμαι ποῦ ἀναγκάζομαι ν' ἀκρωτηριάσω τὴν ΕΛΛΑΔΑ!!! Καὶ ἡ λύπη μου βαθυτέρα καθίσταται, διότι μαζὶ μὲ τὸν ἀκρωτηριασμὸν τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ χάνω καὶ ὁλόκληρον τὴν «ζωὴν τῶν γραμμάτων».

Εὐτυχῶς ὅμως ἡ λύπη μου αὕτη εἶνε στιγμιαία. Μία σκέψις μ' ἐνθαρρύνει. Ν' ἀντικαταστήσω τὴν ἠκρωτηριασμένην διὰ σῴας τοιαύτης.

Ἀλλὰ πάλιν ἡ ἀκρωτηριασμένη τί θὰ γείνῃ; Νὰ ριφθῇ εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων; Εἶνε κρίμα κι' ἁμαρτία τοιοῦτο καλλιτέχνημα νὰ ριφθῇ εἰς τὰ ἄχρηστα. Νὰ τὴν θέσω εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου; Ἀλλὰ θὰ εἶνε ἀηδία ἐλλιπὲς φυλλάδιον νὰ τεθῇ εἰς βιβλιοθήκην.

Τί νὰ κάμω λοιπόν;

Ἀφοῦ ἔλυσα τὸν διαγωνισμὸν νὰ πάρῃ ὁ κόπος μου ἄδικα;

Σκέπτομαι καὶ ἀποφασίζω νὰ μὴ ἀποστείλω τὴν λύσιν κι' ἄς 'πάρῃ ὁ κόπος μου ἄδικα.

Παρὰ νὰ ἀκρωτηριάσῃ κανεὶς τὴν ΕΛΛΑΔΑ (!!) καλλίτερον θὰ εἶνε νὰ χάσῃ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν αὐτῆς,

Καὶ ἔτσι οὔτε τὴν ΕΛΛΑΔΑ ἀκρωτηριάζω, οὔτε τὸν Λαβύρινθον ἀποστέλλω, ἀναμένων τὸν δεύτερον διαγωνισμὸν αὐτῆς, ὁ ὁποῖος πιθανόν— ἂν πρόκηται ν' ἀποκοπῇ φύλλον τι—νὰ εἶναι ἐπὶ φύλλου μὴ περιέχοντος ἄλλο τι.

Ἐνταῦθα τῇ 2 Δεκεμβρίου 1907

Μεθ' ὑπολήψεως
ΤΟ ΑΓΓΕΛΛΟΠΟΥΛΟ

Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Εἰς τὸ Κουρεῖον *Γ. Ἀντωνιάδου* Πανεπιστημίου 55 θὰ εὕρετε τὴν τελειοτάτην ἀπολύμανσιν ὅλων τῶν ἐργαλείων διὰ τῆς καύσεως.

Αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες νὰ παύσωσι πλέον ἀνησυχοῦσαι διὰ τὴν πτῶσιν ἢ τὴν λεύκανσιν τῆς κόμης, τὴν ψαλίδα τῶν τριχῶν καὶ τὴν πιτιρίδα, διότι εὑρέθη τὸ φάρμακον τῆς Anna Gsillay's τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς συγχρόνως αὐξάνει τὴν κόμην προσδίδον εἰς αὐτὴν μεταξώδη στιλπνότητα καὶ λεπτότητα.

Πωλεῖται μόνον εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ Πανεπιστημίου 55.

Χειρουργικὴ Κλινικὴ **Ι. Παναγάκου**, εἰδικῶς σπουδάσαντος τὰ γυναικολογικά. Δεκτοὶ ἐν τῇ Κλινικῇ ὁδὸς Μενάνδρου 28.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ

Ο ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐδόθη, διὰ πρώτην φοράν, ὁ «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ» τοῦ Σοφοκλέους, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀγγ. Βλάχου. Ἡ μετάφρασις ἐκρίθη εὐμενέστατα, διότι καὶ ἂν εἰς μερικὰ μέρη ἔχῃ λέξεις ὑπερκαθαρευούσας, τοῦτο δὲν εἶνε εἰμὴ προϊὸν τῆς ἀνάγκης πρὸς τήρησιν τῆς ἐννοίας ἢ τοῦ μέτρου.

Ὁ κ. Φὺρστ ὡς Οἰδίπους εἶχεν ἐπιτυχίαν, γνωστὴν ἄλλως τε καὶ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἔπαιζε τὸν «Οἰδίποδα τύραννον.

Ἡ δ-ις Κοτοπούλη ὑπεκρίθη τὴν Ἀντιγόνην.

Αἱ δύο παραστάσεις του συνεκέντρωσαν πολυπληθὲς ἀκροατήριον.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ

Ἐντὸς ὀλίγου φθάνει Γαλλικὴ ὀπερέττα, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Κ. Βούρου, ἥτις θὰ δώσῃ ὀλίγας παραστάσεις. Μεταξὺ τούτων, δὲν συγκαταλέγεται ἡ «Εὔθυμος Χήρα», ἡ ὁποία ἐσχάτως παίζεται καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην.

ΤΡΟΧΙΣΜΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ

(ΜΠΙΖΩΤΕ)

Ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ ***Νικολαΐδου*** *καὶ* ***Χαλκοκονδύλη*** *τροχίζονται καὶ ἐπαργυρώνονται κρύσταλλα παντὸς μεγέθους καὶ ρυθμοῦ, ἤτοι δὶ' ἔπιπλα, δὶ' εἰσόδους καὶ θύρας, καὶ ράφια διὰ βυτρίνας.*

Ἐργασία ἠγγυημένη. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

Πανδρόσου 1 (Πλατεῖα Μητροπόλεως)

ΔΙΑ ΚΟΡΑΣΙΑ

Κούκοι - Κούκοι - Κούκοι

ΚΟΥΚΟΙ
ΚΟΥΚΟΙ
ΚΟΥΚΟΙ

Κούκοι - Κούκοι - Κούκοι

ΖΑΡΓΑΝΗ & ΡΑΚΙΝΤΖΗ

32—Ὁδὸς Σταδίου—32

ΧΡ. ΣΠΗΛΙΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

57 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 57

Κυρίαι,

Προμηθευθῆτε *τὰ ἐκλεκτότερα εἴδη σας ἀπὸ τὸ ἄνω κατάστημα εἰς τιμὰς λίαν εὐθηνάς.*

Μεταξωτὰ φορέματα καὶ εἴδη γυναικείου στολισμοῦ, ὑφάσματα ἐπίπλων, παραπετάσματα καὶ πλοῦς, μουσαμάδες καὶ ταπέτα τοῦ πήχεως Ἀγγλικά, κουβέρταις μάλλεναις, ταπέτα μονοκόμματα, λευκὰ εἴδη διὰ προῖκας τῶν πρώτων ἐργοστασίων, Γυναικεῖα φορέματα καὶ εἴδη πολυτελείας. *Πλουσιώτατα συμλογαὶ καὶ μεγάλαι παρακαταθήκαι.*

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΟΥΔΗΘ

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ.—Ἡ Ἰουδήθ, κόρη μονογενὴς τοῦ ἄρχοντος τῆς παλαιᾶς Βεθούλης Μανασῆ, δὲν ἀγαπᾷ κανένα ἄνδρα, ἐνῷ ὅλοι τὴν ἀγαποῦν. Ἓν ἀπόγευμα Μαΐου ἀποκοιμᾶται εἰς τὸν κῆπόν της, κατόπιν ἑνὸς ἄσματος μαγευτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔψαλε. Τὸ ἆσμα τοῦτο ἔλεγεν, ὅτι θὰ ἀγατήσῃ τὸν ἄγνωστον ὡραῖον, ὁ ὁποῖος ἔχει μαύρην κόμην καὶ μάτια γαλανά. Ἐνῷ ὅμως κοιμᾶται, ἐν δηλητηριώδες ἑρπετὸν τὴν δαγκάνει εἰς τὸν βραχίονα. Πρόκειται ν' ἀποθάνῃ ἐὰν δὲν εὑρεθῇ τὸ φάρμακον, τὸ ὁποῖον προτείνει μία μάγισσα. Αἷμα λευκῆς περιστερᾶς, μὲ μαύρους κύκλους εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐξωτικὸν φυτὸν, βλαστῆσαν ἐπὶ τοῦ τάφου κόρης, ἥτις ἀπέθανεν ἐξ ἔρωτος. Τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιθανατίου ἀγωνίας της φθάνει ὁ νεανίας Χὰν, ὁ μέγας κυνηγός, ὁ ὁποῖος φέρει τὰ ζητούμενα. Μόλις ἡ Ἰουδὴθ τὸν βλέπει κραυγάζει μὲ ρόγχον θανάτου:

— Θέλω νὰ ζήσω... νὰ ζήσω... Εἶνε αὐτὸς τὸν ὁποῖον ἐπερίμενα. Εἶνε αὐτὸς τὸν ὁποῖον θ' ἀγαπήσω!...

ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

— Διατί ἐβραδύνατε; εἶπεν ἡ μάγισσα.

Καὶ ἥρπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Χὰν τὴν λευκὴν περιστεράν καὶ τὴν ἐστραγγάλισεν ἀμέσως.

Τὸ αἷμα τῆς ἐχύθη ἐντὸς δοχείου ἀργυροῦ.

Οἱ παριστάμενοι ἔβλεπαν ἀφ' ἑνὸς τὸν Χὰν, βιαζόμενον νὰ φύγῃ, ἀφ' ἑτέρου τὴν κόρην ἀγωνιῶσαν νὰ μὴ ἀποθάνῃ, τὸν πατέρα της ἀναίσθητον καὶ τὴν μάγισσαν ἑτοιμάζουσαν σπασμωδικῶς τὸ φάρμακον.

Ἔλαβεν ἡ τελευταία τὸ φυτὸν, τὸ ἐβάπτισεν εἰς τὸ αἷμα τῆς περιστερᾶς, ἐψιθύρισε μυστηριώδεις προσευχὰς καὶ ἐπληρίαζε τὴν ἄρρωστον.

— Καλή μου μάγισσα!.. ἐψέλλισεν ἡ Ἰουδὴθ, ἐτοιμοθάνατος.

Ἐκείνη ἔσυρε βιαίως τὸν βραχίονά της καὶ ἔσταξεν ἐπὶ τοῦ τραύματος αὐτοῦ τὸ βάλσαμόν της.

Κατόπιν ἐγονάτισεν ἐνώπιον τῆς κόρης, ἤνωσε τὰς σκελετώδεις χεῖράς της καὶ προσηυχήθη μυστικὰ εἰς τὸν Θεόν.

Ὅλοι ἐπερίμεναν μὲ ἀγωνίαν.

Καὶ αὐτὸς ὁ Χάν.

Παρῆλθαν ὀλίγαι στιγμαὶ καὶ ἡ Ἰουδὴθ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς.

☆

— Ἀπατεῶν!... ἐκραύγασαν οἱ εὐπατρίδαι πρὸς τὴν μάγισσαν.

— Ἀπέθανεν!... εἶπαν οἱ δοῦλοι ὀλιβερῶς.

— Ἀπέθανεν... ἀντήχησεν ἀμέσως καθ' ὅλην τὴν πόλιν.

. . . . . .

— Δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται!... εἶπε μὲ πεποιθησιν ἡ μάγισσα.

Ὅλοι παρετήρησαν ἐκ νέου καὶ ἔμειναν σιωπηλοί.

Ἐν μέσῳ τῆς σιγῆς ἐκείνης, ἀνένηψεν ὁ γέρων Μανασῆς ἐκ τοῦ ληθάργου του.

Συνῆλθεν, ἔτριψε τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶδεν...

Ὦ θεαμα φρικτόν!

Ἡ κόρη του ἦτο νεκρά.

— Ἀθλία.... ἐκραύγασε καὶ ὥρμησεν ἐναντίον αὐτῆς.

Μὲ τὸ ὁρμητικόν του κίνημα, συνέθλιψε τὸ πρόσωπόν της.

Ἡ γραῖα τὸν ἀπέκρουσε, κραυγάζουσα:

— Δὲν εἶνε νεκρά... Κοιμᾶται.

Ἀλλ' ἐνῷ ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας, ἠσθάνθη κάτι νὰ ἐμπλέκεται εἰς τὴν γλῶσσάν της.

— Θεέ μου!... ἔβαλε μίαν κραυγήν.

Καὶ ἔφερε τὴν χεῖρα εἰς τὰ χείλη της καὶ εἰς τὸ κοίλωμα αὐτῆς ἔπτυσε τὸν μόνον της ὀδόντα.

Ὁ Μανασῆς τὸν εἶχεν συντρίψει, μὲ τὸ κίνημά του.

— Θεέ μου!... ἐπανέλαβεν ἡ γραῖα, ὡς ἐὰν εἶχε πάθει μεγάλην συμφοράν.

— Τί συνέβη; τὴν ἠρώτησαν πολλοί.

— Μοῦ ἔσπασεν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τὸ ὀδόντι μου, εἶπεν ἐκείνη μὲ φωνὴν ἀπελπισίας.

— Ἡ ἕνα ἢ κανένα, τί χρειάζεται; ἐψιθύρισεν εἰς εὐπατρίδης.

Ἀλλὰ ἡ γραῖα κάτωχρος προσέβλεπε τὸν τελευταῖόν της ὀδόντα, ὡς ἐὰν ἀντίκρυζε τὸν θάνατον.

— Δὲν εἶμαι πλέον μάγισσα, ἐκραύγασεν ἀνεγειρομένη. Αὐτὸ ἦτο ἡ δύναμίς μου καὶ τὸ ἔχασα!

Ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας μὲ τοιοῦτον τόνον, ὥστε ὅλοι ἐφρικίασαν.

— Ὁ Θεὸς θὰ μὲ ἐκδικηθῇ.... ὠλόλυζεν ἐκείνη προσβλέπουσα τὸν ἄρχοντα.

Περισσότερον ὅλων εἶχε ταραχθῆ ὁ Μανασῆς.

Ἐὰν πράγματι ἡ μάγισσα ἔχασε τὴν δύναμίν της

ΙΟΥΔΗΘ
(Κατὰ τὸν Γερμανὸν καλλιτέχνην Sichel)

καὶ ἐὰν ἀληθῶς ἡ Ἰουδὴθ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποθάνει τί θ' ἀπεγίνετο;

Ἦτο δυνατόν; Αὐτὸς μὲ τὰς ἰδίας χεῖράς του νὰ βογθήσῃ τὸν θάνατον τῆς κόρης του;

— Ἀλήθεια; εἶπε πλησιάζων μὲ μετάνοιαν τὴν γραῖαν.

— Δυστυχισμένε ἄνθρωπε! ἀπήντησεν ἐκείνη.

— Δὲν ἤμπορες πλέον νὰ τὴν θεραπεύσῃς; ἠρώτησεν ὁ Μανασῆς, δεικνύων τὴν ἀναίσθητον ἐπὶ τῆς κλίνης Ἰουδήθ.

— Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ, ἀπήντησεν ἡ γραῖα.

Ὁ Μανασῆς ἀνέπνευσεν.

— Ἡ κόρη σου ἐσώθη, ἐξηκολούθησεν ἐκείνη, διότι τὴν ἐθεράπευσα, ὅταν εἶχα ἀκμὴν τὴν δύναμίν μου, ἀλλὰ ἡ συμφορὰ θὰ ἔλθῃ ἐπὶ σοῦ.

— Ἡ κόρη μου ἐσώθη; ἐφώναξεν ἐκείνος ἐξαλλος ἐκ τῆς χαρᾶς.

— Ἀλλά...

— Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ὁ ἰδικός μου κίνδυνος. Ἐγὼ θέλω νὰ καταστραφῶ, ἀρκεῖ νὰ σωθῇ ἡ Ἰουδήθ.

— Ὁ Θεὸς θὰ μὲ ἐκδικήσῃ ἐπὶ σοῦ.

— Ἀδιάφορον... ἡ κόρη μου ἐσώθη.

— Καὶ τώρα ἡ Βεθούλη θὰ στερηθῇ τῆς συνδρομῆς μου. Ἂν ἀσθενήσουν ἄνθρωποι, ποῖος θὰ τοὺς θεραπεύσῃ. Δὲν εἶμαι πλέον μάγισσα. Εἶμαι ἁπλῆ γυναῖκα. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀμοιβή μου ποῦ ἔσωσα τὴν Ἰουδήθ;

☆

Ὁ θρῆνός της ἦτο πικρός, ὡς καὶ τὰ δάκρυα τοῦ Μανασῆ.

Ὁ γέρων ἔκλαιεν ὄχι διότι ἐφοβεῖτο τὴν ἰδικήν του τιμωρίαν, ἀλλὰ διότι ἀντιμετῆρε τόσον κακὰ, γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ σώσῃ τὴν θυγατέρά του.

— Συγχώρησέ με, τῆς εἶπε, λαμβάνων ἱκετευτικῶς τὰς χεῖράς της.

— Τί ὠφελεῖ νὰ σὲ συγχωρήσω; Σὲ συγχωρῶ, διότι εἶσαι ἄτυχής. Ἀλλά, καὶ παρὰ τὴν θέλησίν μου θὰ τιμωρηθῇς.

— Δὲν μ' ἐνδιαφέρει. Ἡ κόρη μου θέλω νὰ σωθῇ.

— Ἐσώθη! εἶπεν ἡ μάγισσα ἐγειρομένη καὶ πλησιάζουσα τὴν κλίνην.

☆

Πράγματι ἡ Ἰουδὴθ ἐκίνησε τὰ βλέφαρα καὶ ἤρχισε νὰ ἀναπνέῃ.

— Ἐσώθη! ἐκραύγασε περιχαρῆς ἡ μάγισσα. Σώζεται τὴν στιγμὴν ποῦ ἐξοφλῶ ἐγώ. Ἐμπρός, ὡραία Ἰουδήθ, ἄνοιξε τὰ κουρασμένα βλέφαρα καὶ κύτταξέ με.

Τὰ βλέφαρα ἠγέρθησαν βραδέως καὶ οἱ μαῦροι ὀφθαλμοὶ τῆς ἀντίκρυσαν τὴν γραῖαν.

— Καλή μου, ἐψέλλισαν τὰ χείλη της.

Ἡ μάγισσα τῆς ἐθώπευσε τὸ μέτωπον.

— Μὲ ἔσωσες! ἐπανέλαβεν ἐκείνη.

— Ὦ θαῦμα! ἐκραύγασεν ὁ Μανασῆς.

Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἐφίλει τὰς πόδας τῆς θυγατρός αὐτοῦ.

— Ἐσώθη ἐκραύγασεν ὅλη ἡ αὐλή.

Καὶ τὸ ἄγγελμα τῆς εὐφροσύνης ἐπλημμύρισε τὴν πόλιν.

B.

Η ΠΑΛΑΙΑ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ Η ΝΕΑ

Ὅταν ἡ Ἰουδὴθ συνῆλθεν ἐντελῶς καὶ ἀντικίρυσεν ἐκ νέου τὸν σωτῆρα της, ὁ ὁποῖος ἐπερίμενεν ἐκεῖ, βυθισμένος ὄπισθεν τῶν αὐλικῶν εἰς μίαν γωνίαν τοῦ θαλάμου, ἐστήριξεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ βλέμμα της.

Κάποια ταραχὴ συνέβη εἰς τὰ στήθη της καὶ κῦμα αἵματος διεφάνη ὑπὸ τὰς παρειάς της.

Τώρα ὅμως δὲν εἶπε τίποτε.

Εἶχε μετανοήσει μάλιστα, δι' ὅσα εἶπε πρίν, τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου καὶ τῆς ἀγωνίας.

Ὁ Χὰν προσέβλεπεν ἀδιαφόρως γύρω του καὶ ἐφαίνετο ἀσφυκτιῶν, ἐντὸς τοῦ μεστοῦ θαλάμου.

Δύο ἢ τρεῖς ὥρας ὁ Ἐφραὶμ τὸν ἐπλησίασεν.

Ὅταν ἡ Ἰουδὴθ συνῆλθε καὶ ἐφαίνετο πλέον λυτρωθεῖσα, ὁ δοῦλος ἔκυψε καὶ τὸν ἐχαίρετησεν.

— Τί κάμνεις; εἶπεν ὁ Χάν, μὲ τὴν ἠχηρὰν φωνήν του.

— Τὴν ἔσωσε... εἶπε μόνον ὁ Ἐφραὶμ, καὶ ἐδοξάσθη καὶ τὸν φίλησε δεύτερον.

Ὁ Χὰν ἠγέρθη καὶ ἀπωθῶν τὸν φίλον του, τοῦ εἶπε χωρὶς κἀν νὰ μειδιάσῃ;

— Φεῦγε.

Καὶ τοῦ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

Ὁ γέρων ἤκουσε τὴν λέξιν καὶ ἐπρόσεξε.

— Ποῖος φεύγει; ἠρώτησε μεθυσμένος ἀκόμη ἐκ τῆς χαρᾶς του καὶ μὴ θέλων νὰ στερηθῇ αὐτῆς καὶ οἱ πολῖται.

— Ὁ Χὰν... φεύγει ὁ Χὰν ἀπήντησε μὲ τόνον παραπόνου, ὁ Ἐφραὶμ.

— Ὁ σωτήρ της; ἐψιθύρισεν ἡ μάγισσα.

— Ὄχι δὲν θὰ φύγῃς ἐφώναξεν ὁ γέρων συνατά. Πῶς ἠμπορεῖς νὰ φύγῃς, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

— Αὐτὸ συνεβίβασε πάντοτε, ἀπήντησε ψυχρῶς ὁ Χὰν, νὰ φεύγω, χωρὶς νὰ μὲ προσέχουν.

— Τέκνον μου!. Οἱ ἐγκλήματαί μόνον ἀγαποῦν αὐτοὺς τοὺς τρόπους.

— Τί μὲ τοῦτο;

— Διότι ἔχουν λόγον ν' ἀποφεύγουν τοὺς ἀνθρώπους.

— Ἔχω καὶ ἐγώ.

— Λόγον νὰ τοὺς ἀποφεύγῃς;

— Ναί.

— Ποῖον;

— Δὲν εἶνε εἷς εἶνε πολλοί.

— Εἰπέ τους.

— Δὲν ἔχω δρεξιν νὰ ὁμιλῶ.

Εἰς εὐγενῆς νεοελθὼν καὶ μὴ γνωρίζων ποῖος ἦτο ὁ ἀτιμήσας ἐκείνος νανίας, μόλις τὸν ἤκουσε νὰ λέγῃ τὴν τελευταίαν φράσιν του, ἐπροχώρησε καὶ τὸν ἔπασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, λέγων πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον:

— Εἷς τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως ὁμιλεῖς τοιουτοτρόπως;

— Ναί! ἀπήντησεν ὁ Χάν.

— Εἶσαι αὐθάδης.

Ὁ Χάν ἀπετέιναξε τὴν χεῖρά του καὶ ἔστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὸν εὐγενῆ.

Οἱ πλησιέστεροι εἶπαν πρὸς τὸν τελευταῖον:

— Ἠσύχασε, εἶνε ὁ σωτὴρ τῆς Ἰουδήθ.

Ὁ Μανασῆς, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ παρακολουθήσαντες τοὺς λόγους του, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, δὲν ὠργίζοντο διόλου μὲ τὴν ἰδιότροπον ταύτην φρασεολογίαν τοῦ τέκνου τῆς Γαυησαρέτ.

— Ἐν τούτοις, δὲν θὰ φύγῃς, ἐπανέλαβεν ὁ γέρων, πρὶν ἐξοφλήσωμεν μαζῆ.

— Τίποτε δὲν ὑπάρχει μεταξύ μας ἐκκρεμές.

— Μὰ τὸν οὐρανὸν μοῦ φαίνεσαι πολὺ παράξενος.

— Χαίρετε ὅλοι, εἶπεν ὁ Χάν, καὶ ἐκινήθη νὰ ἐξέλθῃ.

— Δὲν θὰ φύγῃς, ἐπέταξεν ὁ Μανασῆς.

Ὁ Εὐφραίμ τὸν συνεκράτησεν, ἐν ᾧ οἱ δοροφόροι ἀπέκλεισαν τὴν θύραν.

✡

Ὁ Χάν ἐστράφη ἀγριωπὸς ὀλίγον καὶ προσέβλεψε τὸν ἄρχοντα.

— Τί μὲ θέλεις; εἶπε ζωηρῶς, χωρὶς νὰ ἐκφράζῃ ἀγανάκτησιν.

— Εἶχα προκηρύξει μεγάλην ἀμοιβὴν δι' ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἔσωζε τὴν θυγατέρα μου.

— Ἀρνοῦμαι. Δὲν τὴν δέχομαι

— Αὐτὸ εἶνε προσβολὴ κατὰ τοῦ ἄρχοντος, εἶπεν εἷς εὐπατρίδης.

Ὁ Χάν ἐστράφη πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν προσέβλεψε σωπηλός, ἐπί τινας στιγμάς, ἐνῷ ὅλοι ἐπερίμεναν νὰ ἀπαντήσῃ.

Ἠρκέσθη νὰ στενάξῃ μόνον ἐλαφρῶς καὶ ἔκαμε μορφασμὸν μεγάλης δυσφορίας.

— Πολὺ ὀρμᾷ, σοῦ λέγει, ἐπανέλαβεν ὁ Μανασῆς. Αὐτὸ ποῦ κάμνεις μὲ προσβάλλει. Ἡ ἀμοιβή, ἀγαπητέ μου, εἶνε πολὺ μεγάλη διὰ σέ.

— Εἶνε μικρά, πολὺ μικρά, εἶπεν ὁ Χάν ἐντόνως.

— Ἂν εἶνε μικρά, ἀπήντησεν ὁ Μανασῆς, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ μοῦ ζητήσῃς. Ζήτησέ μου ὅτι θέλεις καί, μὰ τοὺς προφήτας ὅλους θὰ τὸ ἔχῃς, ἀρκεῖ νὰ εἶνε δυνατόν.

— Εἶνε.

— Εὐτυχὴς ἐγώ, εἶπεν ὁ γέρων... ὁμίλει, τέκνον μου... τί θέλεις;

— Θὰ μοῦ δώσῃς ὅτι σοῦ ζητήσω.

— Μὰ τὴν Ἰουδήθ.

— Νὰ φύγω ἐλευθέρως καὶ αὐτοστιγμεί.

Ὁ γέρων ἔμειναν ἄναυδος, ἐν ᾧ ἡ κόρη παρακολουθοῦσα, μέχρι τῆς στιγμῆς, ἐν σιγῇ, τὴν συνομιλίαν, ὠχρίασε.

Τί ἠδύνατο τώρα νὰ τοῦ ἀντιτάξῃ, ἀφοῦ εἶχεν ὁρκισθῆ;

— Πολὺ καλά, ἐτραύλισεν ὁ γέρων... ἀφοῦ τὸ ὑπεσχέθην, θὰ τὸ πράξω, ἀλλὰ θὰ σοῦ ζητήσω κάτι τι ὡς χάριν.

Ὁ Χὰν ἔδειξε νέαν δυσφορίαν, ἀλλ' ἐφιθύρισε, μὲ ἀνορεξίαν:

— Εἰπέ μου.

— Θὰ κάμῃς ὅ,τι σοῦ ζητήσω;

— Ἐξαρτᾶται.

— Νὰ μείνῃς ὀλίγας στιγμὰς ἀκόμη καὶ ν' ἀπαντήσῃς εἰς δύο ἐρωτήσεις μου.

— Λέγε.

— Διατί βιάζεσαι νὰ φύγῃς;

— Ἐσυνείθισα νὰ ζῶ εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα, ἐντὸς μιᾶς καλύβης, ἀπέναντι τῆς λίμνης μου, καὶ πλησίον ἑνὸς τάφου.—Τώρα ἐδῶ ἀσφυκτιῶν καὶ νοσταλγῶ μὲ πόνον τὴν καλύβην, τὴν λίμνην καὶ τὸν τάφον μου.

— Τὸν ἰδικόν σου τάφον;

— Εἶνε ἡ δευτέρα ἐρώτησις αὐτή;

Ὁ ἄρχων ἐταράχθη ἐλαφρῶς.

— Ὄχι, εἶπε, μὲ συγκεχυμένην γλῶσσαν.

Περιμένω τὴν δευτέραν, ἐπανέλαβεν ὁ Χάν.

Ὁ γέρων ἐπανέλαβε τὴν ψυχραιμίαν του καὶ ἠρώτησε:

— Διατί δὲν δέχεσαι τὴν ἀμοιβήν μου;

Ὁ Χὰν ἐσκέφθη, ἐπί τινας στιγμάς, πῶς ν' ἀρχίσῃ.

— Σεῖς οἱ μεγάλοι καὶ οἱ ἰσχυροί, εἶπε μετ' ὀλίγον, εἰσθε πολλάκις ἀνιπόφοροι. Τὸ θεωρεῖτε προσβολὴν ὅτι ἐγὼ δὲν δέχομαι τὰ δῶρα ἑνὸς ἄρχοντος. Διατί ὅμως νὰ μὴ θεωρήσω καὶ ἐγὼ προσβολὴν τὴν ἰδικήν σας προσφορά; Θέλετε νὰ μὲ πληρώσετε. Τὸ χρῆμα καταπλήττει μόνον τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς ταπεινούς. Ἐγὼ εἶμαι πλουσιώτερος ἀπὸ ὅλους ὑμᾶς, διότι δὲν ἔχω καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀνάγκας σας. Σεῖς δὲν ἠμπορεῖται νὰ ζήσετε χωρὶς χρυσὸν καὶ κτήσεις. Ἐγὼ ἀρκοῦμαι εἰς τὰς χεῖρας μου καὶ εἰς τὸ τόξον μου. Ὀλίγοι εἴχομεν καρποὶ καὶ μερικὰ θηράματα, τὰ ὁποῖα μοῦ στέλλει ὁ Θεὸς εἰν' ἀρκετὰ διὰ νὰ ζήσω. Τὰ ἄλλα τὰ περιφρονῶ καὶ σᾶς τὰ χαρίζω. Δὲν θέλω χρυσοῦ φανταιμάτια, οὐδ' ἀνοήτους ἐπιβεξεις. Δὲν θέλω μέγαρα πολυστηλα,τὰ ὁποῖα μοῦ ἀποκλείουν τὸν ἀέρα.

Δὲν θέλω φορεῖα ἀργυρᾶ, οὐδὲ πλῆθον δούλων, οὐδὲ τὰ ὑμιάματα κολάκων, οὐδὲ τροφὰς σπανίας, οὐδὲ ματαίας ἀπολαύσεις. Μοῦ ἀρκεῖ τὸ δέρμα τοῦτο τοῦ θηρίου καὶ ἡ πενιχρὰ καλύβη μου. Εἶμαι ἐλεύθερος καὶ διὰ τοῦτο εἶμαι ὑπερήφανος. Τώρα τί ἔκαμα; Ἔσωσα τὴν ζωὴν μιᾶς γυναικός, καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ θέλω. Πρέπει δι' αὐτὸ νὰ ἀμειφθῶ; Τί μοῦ χρειάζεται ἡ ἀμοιβή; Κρατήσατέ την, σεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐννοεῖτε τὴν ἀνάγκην της. Ἐγὼ σᾶς τὴν χαρίζω, διότι τὴν περιφρονῶ.

✡

Ὅλοι τὸν παρετήρουν ἔκπληκτοι, διότι δὲν εἶχαν ἀκούσει ἄλλοτε τοιαύτην γλῶσσαν.

Ὁ ἄρχων Μανασῆς τὸν ἐπλησίασε.

— Γενναῖε Χάν, τοῦ εἶπε, σὲ θαυμάζω, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς σὲ ἀγαπῶ, διότι εἰς τὸν βίον μου συνείθισα νὰ ἀγαπῶ μόνον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκτιμῶ. Ἀφοῦ ὅμως μοῦ προσέφερες τόσῳ πολύτιμον ἐκδούλευσιν, ἐπίτρεψέ με τοὐλάχιστον, νὰ σοῦ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου, μὲ ἕνα φίλημα.

Λέγων ταῦτα ἤνοιξε τὴν ἀγκάλην του καὶ ἐδοκίμασε νὰ τὸν φιλήσῃ.

Ὁ Χὰν ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ γέροντος καὶ τὸν συνεκράτησε.

— Ἔχω, τοῦ εἶπεν, ὑποχρέωσιν νὰ μὴ δεχθῶ οὔτε τὸ φίλημά σου.

Ὁ γέρων, καθώς καὶ ὅλοι οἱ λοιποί, ἔκαμαν μορφασμὸν μεγάλης δυσφορίας.

Ὁ μορφασμὸς ἐκεῖνος ἐσήμαινεν ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ νέου ἦτο ὑπερβολική.

Ὁ Χὰν τὸ ἀντελήφθη.

— Μὴ μὲ παρεξηγήσης, εἶπε πρὸς τὸν ἄρχοντα. Ἔβγαλα ὅρκον ἄλλοτε νὰ μὴ δεχθῶ ἀνθρώπου φίλημα

— Ὅρκος παράλογος, δὲν εἶνε σεβαστός.

— Παράλογον τὸν λέγεις, σὺ, ἀλλὰ ἐγὼ τὸν λέγω ἱερόν.

— Πρὸς τὸν Θεὸν ἠδύνασο νὰ ὁρκισθῆς τοιοῦτο πρᾶγμα;

— Ὄχι πρὸς τὸν Θεὸν, ἀλλὰ πρὸς μίαν κόρην, τὴν ὁποίαν ἠγάπησα πολύ.

Ἐδῶ ὁ Χὰν ἐστέναξε καὶ ἔφερε τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον.

Ἡ φωνή του ἔλαβε τόνον ἱκετευτικὸν καὶ εἶπε:

— Μὴ μὲ στενοχωρεῖτε περισσότερον, ἀφήσατέ με νὰ ἀναχωρήσω. Ἐὰν σᾶς ἔκαμα καλὸν μὴ μοῦ τὸ ἀνταμείβετε μὲ ὀλίψιν. Ἐφέρατε εἰς τὸν νοῦν μου ἀναμνήσεις παλαιάς. Ὦ, σὲ ἐξορκίζω, ἄρχον τῆς Ῥαθούλης, ἐπίτρεψέ μου νὰ φύγω, διότι ἡ καλύβη μου μὲ περιμένει, καὶ ὁ προσφιλής μου τάφος.

✡

Δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀντιταχθῇ ὁ Μανασῆς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του.

— Πολὺ καλά, τοῦ εἶπε... Φύγε. Ἀλλ' ἐνθυμοῦ ὅτι ἔχεις ἕνα ἄνθρωπον εὐεργετήσει καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε πάντοτε πρόθυμος νὰ σὲ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ σοῦ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του.

— Ἀπὸ τώρα λημμονῶ τὰς λέξεις σου αὐτάς.

— Χάν, εἶσαι καινός.

— Τὰς λημμονῶ, διότι ἡ εὐγνωμοσύνη εἶνε κάτι πολὺ ἀμφίβολον εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

— Τοὺς ἀγενεῖς καὶ τοὺς χυδαίους.

— Εἰς ὅλους, σεβαστέ μου ἄρχον. Ἡ εὐγνωμοσύνη εἶνε βάρος διὰ τὴν ψυχήν. Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν ἀπεχθάνομαι, διότι προσβάλλει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου.

— Ἐγώ, ἐντεῦτοις, εἰδω ὑπόσχεσιν ἐπίσημον, ἐνώπιον ὅλων τῶν παρευρισκομένων, ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὰς ὑποχρεώσεις μου.

— Χαίρε, ἄρχον, καὶ σεῖς πολῖται τῆς Βεθούλης καὶ εὐπατρίδαι, χαίρετε. Ἐλπίζω νὰ μὴ σᾶς ἐπανίδω ἄλλοτε.

✡

Οἱ στρατιῶται παρεμέρισαν ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ὁ Χὰν διηυθύνθη πρὸς αὐτήν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ δοῦλος Εὐφραὶμ βλέπων τὴν Ἰουδὴθ σπαρασσομένην ἐκ τοῦ πόνου, τὴν ἐπλησίασεν ἀστραπιαίως καὶ τῆς ἐψιθύρισε κάτι μυστικόν.

— Χάν!.. ἐφώναξεν ἡ κόρη,... δὲν θὰ φύγῃς.

Ὁ Χὰν ἐστράφη καὶ τὴν εἶδεν.

— Εἶσαι ὡραία, τῆς εἶπεν ἀλλὰ σὲ μισῶ.

Ὁ γέρων καὶ οἱ ἄλλοι ἐνόμιζαν ὅτι ἐξεῤῥάγη κεραυνὸς ἐνώπιόν των.

— Τί σοῦ ἔκαμα ἐγώ; ἐφώναξεν ἡ κόρη, μὲ ἀπόγνωσιν.

— Χαῖρε, διὰ παντός, εἶπεν ὁ Χάν.

Καὶ ἐπροχώρησεν ὀλίγα βήματα.

— Χὰν!.. ἐκραύγασε ἡ Ἰουδήθ, μὲ πόνον σὲ ἐξορκίζω εἰς τὴν κόρην ποῦ ἀγάπησες νὰ μείνῃς!

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ & ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ "ΕΛΛΑΔΟΣ,,

ΠΑΘΟΛΟΓΟΙ

Ἀσιμῆς, Παθολόγος Ἰατρός, ὁδὸς Πανεπιστημίου 35. Δέχεται καθ' ἑκάστην.

Βασιλείδης Π. Δ., Διευθυντὴς ὁμωνύμου Φυσικοθεραπευτηρίου Ἀθηνῶν. Νοσήματα ἀρθριτικά, χρόνια ἐντερικά, χρόνια δερματικά. Μασσαλίας 3.

Γερογιάννης Χ. Θ., Ἰατρὸς Παθολόγος. Δέχεται καθ' ἑκάστην 8-10 π. μ. καὶ 3-5 μ. μ. Ἀπόλλωνος -Ἡπίτου 23.

Καλικούνης, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου, ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου Α. Δέχεται καθ' ἑκάστην.

Καλαμπούσης, Στοματολόγος, ὁδὸς Νικηφόρου 4 ὄπισθεν Ἁγ. Κωνσταντίνου. Δέχεται 9-12 καὶ 3-5.

Κανέλης Σ., Ἰατρὸς Νοσοκομείου. Δέχεται 3-5 μ. μ. Ὁδὸς Χ. Τρικούπη 24.

Καΐρης Ν. Μιχ., Παθολόγος καὶ Μαιευτήρ, ὁδὸς Μασσαλίας 16. Δέχεται 2-4 μ. μ.

Τσέλιος Α., Παθολόγος. Ταχίστη θεραπεία ἑλωδῶν πυρετῶν. Δέχεται 8-10 π. μ. καὶ 2-5 μ. μ. Κολοκοτρώνη 32.

ΩΤΟΛΟΓΟΙ-ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΙ

Γιαννούλης, Πτυχιοῦχος τῆς Σχολῆς τῆς Βιέννης, εἰδικὸς τῶν Ὠτικῶν, Ρινικῶν καὶ Λαρυγγικῶν, ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 11. Δέχεται 9-11 καὶ 3-5.

Δεδούσης Ἰωάννης, Εἰδικὸς νοσημάτων Ὠτων, Ῥινός, Φάρυγγος, Λάρυγγος, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 23. Δέχεται 9-11 καὶ 3-5.

Δεκάζος Βασίλειος, Εἰδικὸς τῶν νοσημάτων Ὠτων, Ρινός, Λάρυγγος, Φάρυγγος, ὁδὸς Αἰόλου 55-57 ἔναντι Ἁγ. Εἰρήνης.

Ζωγραφίδης Α., Εἰδικὸς τῶν νοσημάτων Ὠτων, Λάρυγγος, Ρινός, Λαιμοῦ, Σόλωνος 100 Α παραπλεύρως Χημείου, Δέχεται 9-11 π.μ.

Παπαδόπουλος Μ., Λαρυγγο-ρινο-ωτολόγος, Ἰατρὸς Χειροῦργος, πλατεῖα Ἁγ. Γεωργίου 4. Δέχεται: 10-12 καὶ 3-5.

Παπαθανασόπουλος Μιχ., Εἰδικὸς ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσας τὰ νοσήματα Ὠτων, Λάρυγγος, Ρινός, Φάρυγγος, ὁδὸς Κολοκοτρώνη 11. Δέχεται 9-12 καὶ 3-5.

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΙ

Καραβασίλης, Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου, ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου 12. Δέχεται καθ' ἑκάστην.

Μαλανδρῖνος, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου, ὁδὸς Ναυαρίνου 5. Δέχεται 9-11 π. μ.

Παπαγιάννης, Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου, ὁδὸς Σωκράτους 21. Δέχεται καθ' ἑκάστην.

Παπαπαναγιώτου, Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου. Μυρορροδάτου 9. Δέχεται καθ' ἑκάστην.

ΟΥΡΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Γκίζης Βαρθ., Οὐρολόγος-Χειροῦργος. Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Χ. Τρικούπη 8, ὥρας 8-10 π. μ. καὶ 2-4 μ. μ.

Γεωργιάδης Θρ. Γ., Νοσήματα Οὐρητικῶν ὀργάνων καὶ Ἀφροδίσια, ὁδὸς Ἀκαδημίας 78. Δέχεται 2-6 μ. μ.

Κόκορης Χ. Δ., Χειροῦργος. Νοσήματα οὐρικῶν ὀργάνων (κύστεως, προστάτου νεφρῶν κλπ.). Ὁδὸς Ἀκαδημίας 30. Δέχεται: 3-5 μ. μ.

ΟΦΘΑΛΜΟΛ. ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Γιαννοῦλος, Εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς ἐν Παρισίοις. Θεραπεία καταῤῥάκτου ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἀνωδύνως, πληρωμὴ μετὰ τὴν θεραπείαν. Δέχεται ὁδὸς Σοφοκλέους 10.

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ Γερ. Σταθάτου, ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7. Δέχεται 9-11 π.μ. καὶ 3-5 μ. μ.

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ Σπ. Χαραμῆ, ὁδὸς Πειραιῶς 20. Δέχεται καθ' ἑκάστην πρωΐαν 8-12 π. μ.· Τρίτην, πέμπτην καὶ Σάββατον 3-5. Παράρτημα ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Σωτείρας καὶ Πλούτωνος 1 Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 3-5.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΝΑΥΑΡΧΟΣ Κος ΦΟΥΡΝΙΕ ΚΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἶναι εἷς τῶν ὀπαδῶν τῆς σχολῆς τοῦ ναυάρχου Aube, ὅστις ὑπεστήριξε τὴν ἰδέαν τῆς ναυπηγήσεως διὰ τὴν Γαλλίαν στόλου ἐκ μικρῶν σκαφῶν ταχυπλόων διὰ τὴν ἄμυναν τῶν ἀκτῶν δηλαδὴ «ἀριθμὸν καὶ ταχύτητα»· ὡσαύτως εἶνε ὁ ὑποσταλῶν νεώτερον σχέδιον τακτικῆς εἰς τὸ Γαλλικὸν ναυτικὸν κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ θωρηκτὰ δέον νὰ ὦσιν ἐν ναυμαχίᾳ κατὰ τριάδας, οὕτως ὥστε τρία θωρηκτὰ νὰ ἀποτελῶσι μίαν μοῖραν ἐνεργοῦσαν μονομερῶς καὶ αὐτοδιοικουμένων καὶ οὐχὶ ὡς εἶνε γενικῶς παραδεδεγμένον, ὁμοῦ ὅλα τὰ θωρηκτά.

Τόσον ὅμως ἡ μία, ὅσον καὶ ἡ ἄλλη θεωρία 'του δὲν ἐγένοντο δεκταὶ παρ' οὐδενὸς ναυτικοῦ κράτους καὶ τὰ ἐναντία ἀποτελέσματα ἀπέδειξαν καὶ οἱ διάφοροι πόλεμοι.

Ὁ κ. Φουρνιὲ εἶναι ἐπίσης θιασώτης τῶν ὑποθρυχίων καὶ συνετέλεσε κατὰ πολὺ εἰς παραδοχὴν καὶ αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ των εἰς τὸ Γαλλικὸν ναυτικὸν ὑποστηρίξας τὴν ἐξῆς ἀρχήν:

«Ἡ Γαλλία, λέγει πάντοτε ὁ κ. Φουρνιέ, εἶναι κράτος κατ' ἐξοχὴν χερσαῖον καὶ ὂν ὑποχρεωμένον νὰ συντηρῇ πολυάριθμον στρατὸν δὲν δύναται νὰ παρακολουθῇ τὰς ἄλλας Δυνάμεις εἰς τὴν κατασκευὴν στόλων· λ. χ. εἰς τὸ τέλος τοῦ 1907 ἡ Γαλλία θὰ ἔχῃ 17 θωρηκτά, ἐνῷ ἡ Ἀγγλία θὰ ἔχῃ 49, ἡ Γερμανία 19 καὶ ἡ Ἀμερικὴ 22, ἑπομένως θὰ εἶναι τετάρτη ναυτικὴ δύναμις ἐν Εὐρώπῃ καὶ πέμπτη ἐν τῷ κόσμῳ (τῆς Ἰαπωνίας ἐρχομένης ἐπίσης πρὸ τῆς Γαλλίας)· ἑπομένως μὴ δυναμένη ἡ Γαλλία νὰ ἀντιπαραταχθῇ πρὸς τὰς ἄνω Δυνάμεις, πρέπει νὰ εὕρῃ τρόπον νὰ ὑπεραspίσῃ τὰς ἀκτάς της κατὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν ξένων στόλων ἐν πολέμῳ. Καὶ ὡς λύσιν τοῦ προβλήματος προτείνει ὁ κ. Φουρνιὲ τὴν κατασκευὴν μεγάλου ἀριθμοῦ ὑποθρυχίων.

Τί προτείνει διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Φουρνιέ;

Ὡς ἐγνώσθη ἐπρότεινε διὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ κατασκευάσῃ 1 ἀντιτορπιλλικόν, 3 ἀντιναυτικὰ éclaireurs ἢ Scouts καὶ 10—12 ὑποβρύχια.

Καίτοι ἠμπορεσθήτθη ἂν πρόκειται περὶ Σκάουτ ἢ θωρηκτῶν καταδρομικῶν, τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἔδωκε λαβὴν εἰς ποικίλλα σχόλια μεταξὺ τῶν ναυτικῶν κύκλων καὶ πάντες ἄνευ ἐξαιρέσεως οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκηρύχθησαν κατὰ τοῦ προγράμματος τούτου τῶν ὑποβρυχίων μὴ γενομένων ἔτι δεκτῶν παρ' οὐδενὸς ἄλλου Κράτους ἐκτὸς τῆς Γαλλίας.

Ὁ ναύαρχος κ. Φουρνιὲ ἀπόστρατος ἀντιναύαρχος τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ, τέως ἀρχηγὸς τοῦ στόλου νῆς Μεσογείου, ἐπισκεφθεὶς μετ' αὐτοῦ τὴν Ἑλλάδα πρὸ 6 περίπου ἐτῶν.

ΕΙΔΙΚΟΣ

Η ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΣΑΣ;

Γνωρίζουν βέβαια οἱ ἀναγνῶσται μας ὅτι ἡ γραφὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀντιπροσωπεύει ἐντελῶς τὸν χαρακτῆρα του καὶ ὅτι ἡ γραφολογία κατέστη ἐσχάτως ἀληθὴς ἐπιστήμη, ἡ ὁποία μὲ ὑπολογισμοὺς μαθηματικοὺς, διαβλέπει τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς γραφῆς του. Ὁ εἰδικὸς πρὸς τοῦτο συνεργάτης τῆς «Ἑλλάδος» ὅστις εἰς τὸ πρῶτον φύλλον ἀνέλυσε τόσον ἐπιτυχῶς τὸν χαρακτῆρα τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Διαδόχου ἀναλαμβάνει τὸ ἔργον τοῦτο καὶ διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους: "Ὅστις θέλει νὰ μάθῃ τὸν ἀληθῆ του χαρακτῆρα καὶ νὰ ἴδῃ τὰ προτερήματά του, ἢ καὶ τὰ ἐλαττώματα, ὅπως τὰ διορθώσῃ δύναται νὰ γράψῃ εἰς ἓν μικρὸν χειρόγραφον (4 ἢ 5 στίχους) ὅ,τι θέλει, εἴτε φράσεις ἰδικάς του, εἴτε ἐξ ἀντιγραφῆς ἀπὸ βιβλίον ἢ ἐφημερίδα, κλπ. Ἀρκεῖ εἰς τὰς γραμμάς του νὰ περιέχωνται ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσότερα στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου. Διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ πραγματικός του χαρακτήρ, ὀφείλει νὰ γράψῃ ὅπως συνήθως γράφει, χωρὶς νὰ προσποιηθῇ ἢ νὰ προσπαθήσῃ νὰ μεταβάλῃ τὴν γραφήν του, διότι τότε τὰ συμπεράσματα θὰ εἶνε διαφορετικά. Κάτωθι τοῦ χειρογράφου του θὰ θέσῃ ψευδώνυμον καὶ ὄχι τὴν ὑπογραφήν του, διότι ἡ ὑπογραφὴ θὰ ἐμποδίσῃ τὸν γραφολόγον νὰ εἴπῃ πλήρη καὶ εἰλικρινῆ τὴν γνώμην του.

Αἱ ἀπαντήσεις θὰ δημοσιεύωνται εἰς τὴν «Ἑλλάδα». Καὶ διὰ μὲν τοὺς βραχεῖς χαρακτηρισμοὺς ἐκ 2 στίχων θὰ ἐσωκλείεται εἰς τὸ χειρόγραφον ***μία δραχμή***, ὅπως εἶνε ἡ τιμὴ τῶν δύο στίχων τῆς «Ἑλλάδος», διὰ τὰς δημοσιεύσεις.

Διὰ δὲ τὰς ἐκτενεστέρας ἀπαντήσεις, μὲ πλήρη ἀνάλυσιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀτόμου, θὰ συναποστέλλωνται καὶ ***πέντε δραχμαί***, ἀντιστοιχοῦσαι πάλιν πρὸς τὸν ἀνάλογον χῶρον.

Αἱ πλεῖσται τῶν γυναικῶν κλέπτουν εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ δὲν δεικνύουσιν εὐθύτητα εἰς τὰς συμφεροντολογικὰς δοσοληψίας των!

Γεωργία Σάνδη

✻

Διὰ τῆς ἠθικῆς τοῦ συμφέροντος, ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ χάνει τὸ κάλλος της, ἡ ἀρετὴ τὰ διδάγματά της καὶ ἡ ἱστορία τὰ παραδείγματά της.

Chateaubriand

✻

Ἐκεῖνος ὅστις οὐδέποτε ἠσθάνθη τὸ θέλγητρον μιᾶς φιλίας εἰλικρινοῦς καὶ ἀφιλοκερδοῦς, ἀγνοεῖ ὅλην τὴν εὐτυχίαν τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρ δύναται νὰ τύχῃ ἐκ μέρους ἄλλου ἀνδρός.

Young

ΑΝ ΗΜΟΥΝΑ ΘΕΟΣ

"Αν ἤμουνα θεός, καὶ τί δὲν θ' ἀκαναλ.;
παντοτινὴ χαρὰ θὲ νἄφερνα, κι αἰώνια
κ' ὅλο μὲ γέλοια θὰ ἐπαγρυόσανα τὰ χείλια
ἂν ἤμουνα θεός!..

"Αν ἤμουνα θεός, παντοῦ θ' ἀνθίζανε
λουλούδια μυρωμένα ὁλόγυρα, γιασεμιά,
κ' ἡ γῆ δὲν θ' ἄχε πειὰ λύπη καμμιὰ
ἂν ἤμουνα θεός.

"Αν ἤμουνα θεός, ὅλα θὰ τ' ἄλλαζα
ὅλη τὴν πλάσι θ' ἄλλαζα ἀπ' ἀκρη σ' ἀκρη
τὸ γέλοιο θ' ἄχα Βασιλιᾶ, κι ὄχι τὸ δάκρυ
ἂν ἤμουνα θεός.

"Αν ἤμουνα θεός,.. ὅλα θὰ τ' ἄλλαζα.
Θὰ ἐγέμιζε ἡ γῆ χαρές, στολίδια..
Καὶ μόνο ἐσένα θ' ἄφηνα τὴν ἰδιά
ἂν ἤμουνα θεός!..

Β—

(κατὰ τὸν J. Prudhomme).

Τὸ χρῆμα δὲν πρέπει νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸν οἶκον τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων εἰμὴ διὰ τῆς θύρας τῆς ἀρετῆς.

Amyot

✻

Ὅταν μία γυνὴ σᾶς εἴπῃ περὶ ἑνὸς ἀνδρὸς ὅτι ἔχει πολλὰ προσόντα, εἶναι πάντοτε ἄπρεπὲς νὰ γελάσετε.

E. Jouy

✻

Φεῦ, φεῦ βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.

✻

Κενῆς δὲ δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.

Ἀρχαῖα γνωμικά

✻

Νόσον πολὺ χρεῖττόν ἐστι ἡ λύπην φέρειν.

Η ΑΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Η Κ^α ΕΛΕΝΗ ΒΑΦΕΙΑΔΑΚΗ

(ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΚΡΙΕΖΗ)

Παλαιὸν ἔθιμον τῆς Ἑλληνικῆς Αὐλῆς, ἐπιβάλλει ὅπως αἱ κυρίαι Αὐτῆς, φέρουν κατὰ τὰς μεγάλας ἐπισήμους τελετάς, τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν, ἡ ὁποία πρώτη δίδει τὸ παράδειγμα — ὅπερ κατὰ τὴν ἐθιμοτυπίαν ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὰς κυρίας τῆς Αὐλῆς — φέρουσα, κατὰ τὰς τοιαύτας ἑορτάς, τὴν περιβολὴν τῶν Ἑλληνίδων χωρικῶν.

Ὅσοι εἶδαν—καὶ εἶναι τόσον ὀλίγοι—τοὺς γάμους τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, ᾐσθάνθησαν ἰδιαιτέραν ἀγαλλίασιν πρὸ τοῦ θεάματος αὐτοῦ.

Ἀντελήφθην μὲ τοὺς ἰδίους ὀφθαλμούς μου, δάκρυα εἰς ἄλλους ὀφθαλμούς, ὅταν ἐνεφανίσθη ἡ πομπὴ καὶ αἱ κυρίαι τῆς Αὐλῆς ἐθεάθησαν μὲ τὸ ἔνδυμα τοῦτο.

Ἰδίως πλεῖστοι νεοσύλλεκτοι, παρουσιάζοντες τὰ ὅπλα, κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τὰ συνεκράτουν, μετὰ βίας, διότι τὸ ὡραῖον θέαμα τοὺς συνεκλόνει καὶ τὰ ὅπλα ὑπέτρεμαν εἰς τὰς ὑποτρεμούσας χεῖράς των.

Τίς οἶδεν ὁποίας γλυκείας ἀναμνήσεις, καὶ ὁποίαν ἐνδόμυχον ὑπερηφάνειαν ἔφερεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν χωρικῶν, τὸ θέαμα ἐκεῖνο!

Νοσταλγοῦντες ἀκόμη τὸ χωρίον των, βυθισμένοι εἰς τὴν τύρβην καὶ τὴν κίνησιν μιᾶς πόλεως εὐρωπαϊκῆς, ὅπως εἶναι αἱ Ἀθῆναι, εἶδαν, ἐπ' ὀλίγας στιγμάς, ὡς ὀπτασίαν, τὸ ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον φέρουν αἱ μητέρες των, αἱ ἀδελφαί των καὶ αἱ ἀγρότιδες ἐκεῖναι ἢ αἱ ἀρχοντοποῦλαι, αἱ ὁποῖαι ἀναμένουν τὴν ἐπιστροφήν των, μὲ παλμούς!

Ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη προηγουμένη τῶν λοιπῶν πριγκηπισσῶν ἔδρεψε πρώτη τοὺς θερμοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ πλήθους καὶ πρώτη ἔσπειρε κάποιαν ἁβρὰν συγκίνησιν ὅταν ἐνεφανίσθη, μὲ τὰ «φλουριὰ» ὑπὲρ τὸ μέτωπον καὶ τὰ «γιοντάνια» ἐπὶ τοῦ στήθους μὲ τὸ ἐρυθρόλευκον περικόρμιον, τὸ χρυσοκέντητον καὶ τὸ ἁβρὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, τῆς ὁλοξάνθου, ὡς χρυσῆς.

Κατόπιν ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη, μὲ τὴν μελαγχολικήν της φυσιογνωμίαν, καὶ ἔπειτα, ἐγγύτερον πρὸς τὸ κέντρον τῆς γαμηλίου πομπῆς, ἡ Πριγκήπισσα Σοφία, μὲ τὸ αὐστηρὸν μειδίαμά της καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς στοργῆς, μὲ τὴν ὁποίαν πάντοτε προσβλέπει τὸν λαόν.

Καὶ ἐπὶ τέλους ἡ Βασίλισσα, παρὰ τὴν Νύμφην.

Ἡ μήτηρ τοῦ ἐθίμου, ἡ ἐννοοῦσα νὰ τὸ ἐπιβάλλῃ πάντοτε εἰς τὰς τοιαύτας ἑορτάς, φέρουσα αὐτὸ μὲ κάποιαν ἀγαλλίασιν, ἔκπαγλος, ἐν μέσῳ τῶν ροδολεύκων καὶ κοκκινοχρύσσων ἐνδυμάτων.

Ποῖον μυστήριον εἶνε αὐτὸ ποῦ ἔξασκεῖ εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ περιβολή.

Αἱ ὑψηλαὶ ἀπόγονοι τῶν Καισάρων, αἱ προερχόμεναι ἀπὸ τοῦ βορρᾶ καὶ ἀπὸ δυναστειῶν ἀρχαίων, φαίνονται, πρὸς στιγμήν, ὡς νὰ ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὰς κορυφὰς κάποιου βουνοῦ τῆς Στερεᾶς, ἢ εἰς τὴν γωνίαν κάποιου κάμπου τῆς Πελοποννήσου.

Ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἀνήκει εἰς τὴν κυρίαν ἐπὶ τῶν τιμῶν Ἑλένην Βαφειαδάκη, τὴν ὑμνηθεῖσαν πολλάκις διὰ τὴν ἁβρὰν της καλλονὴν καὶ τὸ σεμνὸν παράστημά της, ὅτε ἀκόμη πρὸ τοῦ γάμου της, εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὴν Αὐλήν, ὡς δεσποινὶς Κριεζῆ.

Τὴν δημοσιεύομεν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἰδίως τῶν ἀναγνωστριῶν μας, οἱ ὁποῖοι μένουν μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἴδουν μίαν ἀπὸ τὰς ὡραίας ταύτας τελετάς, καὶ ἓν ἀπὸ τὰ γλυκύτερα θεάματα.

Ἡ περιβολή, τὴν ὁποίαν φέρει εἰς τὴν εἰκόνα ἡ Κα Βαφειαδάκη, εἶνε ἀκριβῶς αὐτή, τὴν ὁποίαν φέρουν ὅλαι αἱ Κυρίαι τῆς Αὐλῆς, εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις.

Ἔχει ἀντιγραφῆ ἀπὸ τὸ πραγματικὸν ἔνδυμα τῶν Ἑλληνίδων χωρικῶν.

Κατὰ τοὺς τελευταίους γάμους, πλὴν τῶν Κυριῶν τῆς Αὐλῆς, ἔφεραν στολὴν ὁμοίαν ἡ Κα Θεοτόκη καὶ ἡ δὶς Σκουζέ.

Α*

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΝΔΥΜΑ
ΕΓΙΝΕ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, τὴν κίνησιν, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς αἰθούσας, διὰ τὴν εὕρεσιν ἑνὸς νέου ἐνδύματος, καθαρῶς Ἑλληνικοῦ, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς μόδας.

Ἐπικαίρως πρὸς αὐτό, ἔρχεται ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἡ εἰκὼν αὕτη, ἥτις παριστάνει τύπον Ἑλληνικῆς ἀμφιέσεως, μὲ ὅλας τὰς πτυχὰς καὶ τὰς γραμμάς, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἡ μεγάλη τέχνη.

Πολλαὶ κυρίαι τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίως αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, ἐνοστάλγησαν τὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν καλλιτεχνίαν τοῦ παρελθόντος, καὶ ἐσκέφθησαν μὲ ποῖον τρόπον ἠμποροῦν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν γραμμὴν τῆς τέχνης εἰς τὰ σώματά των καὶ συγχρόνως τὴν ἐλευθερίαν.

Οἱ καλλιτέχναι τῆς μόδας, οἱ μεγάλοι ῥάπται καὶ αἱ μεγάλαι ῥάπτριαι τῶν Παρισίων, κατέληξαν εἰς τὸν τύπον τοῦτον τοῦ ἐνδύματος, ὅπερ φυσικὰ εἶνε προωρισμένον, δι' ἐσπερίδα.

Τὸ νέον ἔνδυμα ἔχει σχεδὸν τὸ κάλλος τοῦ ἀρχαίου, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰς ἰδιοτροπίας αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἀποκλείει σήμερον ἡ ἐποχή.

Δὲν εἶνε δηλαδὴ ἀνοικτὸν, ὑπὲρ τοὺς πόδας, οὔτε πολὺ κάτω τοῦ τραχήλου.

Συνεπῶς ἐνῷ ἔχει τὰς ἀρχαϊκὰς γραμμὰς δύναται νὰ συμβιβασθῇ καὶ μὲ τὴν ἐποχήν μας.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔγινε καὶ γίνεται ἀκόμη κίνησις μεταξὺ τῶν κυριῶν, διὰ τὸ τοιοῦτον ἔνδυμα.

Εἰς τὴν κίνησιν ταύτην πρωτοστοῦν κυρίαι, φυσικά, τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας, αἱ ὁποῖαι κατελήφθησαν ἀπὸ τὴν ὡραίαν φιλοδοξίαν νὰ ἐπιβάλουν μίαν μόδαν καὶ ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ σύμπτωσις, ὅτι αἱ προσπάθεια τῶν Ἑλληνίδων κυριῶν συνέπεσαν μὲ τὰς προσπαθείας τῶν Παρισινῶν.

Τοῦτο, ἀντὶ ν' ἀποθαρρύνῃ τὰς κυρίας μας, τὰς ἐνεθάρρυνεν ἀκόμη περισσότερον, ὡς ἀποδεικνύει ἡ κίνησις τῶν σαλονιῶν μας.

Καὶ εἶνε τοῦτο δίκαιον, διότι, ὅτι καὶ ἂν κάμουν αἱ Παρισιναί, μὲ τὸ Ἑλληνικὸν ἔνδυμα, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φθάσουν εἰς τὴν γραφικότητα τῶν ἰδικῶν μας γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι, ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὸν ἀμφίεσιν, ἀνευρίσκουν ὅλην τὴν αἴγλην καὶ τὸ θέλγητρον τῶν μαρμαρίνων ἀγαλμάτων.

«Τὸ Ἑλληνικὸν ἔνδυμα θὰ εὐνοήσῃ, κυρίως τὰς Ἑλληνίδας» γράφει εἰς τὴν «Femina» ἡ κόμησσα δὲ Νοάϊλ.

Εἰς τὴν πρώτην σελίδα δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τῆς κυρίας Μαρίνας Βαλαβάνου μὲ τὸ ἔνδυμα αὐτό.

Προσεχῶς οἱ ἀναγνῶσταί μας θὰ ἴδουν, ὡς ἀληθῆ κατασκευάσματα μαρμάρου, ὀλίγας ἐκ τῶν κυριῶν μας, ὑπὸ τό...νέον ἔνδυμα.

Ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀμφιέσεως τὴν ὁποίαν φέρει ἡ Μις Ἰσαδώρα Δούγκαν

Τὸ ἔνδυμα τῆς Μις Δούγκαν, εἶνε ἐντελῶς ἀρχαῖον, καὶ ἕνεκα τοῦ σχηματισμοῦ του, ἀφήνει μερικὰ μέλη τοῦ σώματος γυμνά, ὑπὲρ τὸ δέον.

Ἐνῷ τὸ ἔνδυμα, ὅπερ ἀγειροπολοῦν τώρα αἱ ὀλίγαι καλαίσθητοι κυρίαι τῶν Ἀθηνῶν καὶ αἱ ὀλίγαι Παρισιναί, καλύπτει τὸ σῶμα, περισσότερον τῶν ἐνδυμάτων τοῦ συρμοῦ, ἐνῷ συγχρόνως ἀφήνει τὰς γραμμὰς αὐτοῦ νὰ διαγράφωνται ὑπερόχως.

Ας ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ πείραμα θὰ στεφθῇ μίαν ἡμέραν, ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Φανταζόμεθα τὴν ὀνειρευτὴν ἐκείνην ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ δρόμοι τῶν πόλεων καὶ αἱ φωτόλουστοι αἴθουσαι θὰ πλημμυροῦν ἀπὸ ζῶντα ἀγάλματα.

Τότε δὲ ἀμφιβάλλομεν, αἱ Ἑλληνίδες μας, αἱ ὁποῖαι σήμερον φαίνονται μειονεκτοῦσαι ἀπέναντι τῶν Παρισινῶν, θὰ ἀναλάβουν τὸ σκῆπτρον, τὸ ὁποῖον ἐκράτησεν ἄλλοτε ὑπερηφάνως ἡ πρόγονός των Ἀφροδίτη

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ

ΕΛΕΓΕΙΟΝ ΑΓΑΠΗΣ

ELEONORA LA BELLA

Ὠμιὲ—καϋμός! ἀκόμ'! ἀκόμα
Δὲ σκοτεινιάζει! δὲ βραδυάζει!
Καὶ—διέτ' ἐδῶ! σπάδιο τὸ δῶμα
Νύχτα κουρνιάζει!
Μά... τί μὲ σκιάζει;
Ὠμιὲ—φαντάσματα—δὲν σᾶς πιστεύω!
Τώρα—γνοεύω
Τῆς νυχτερίδες — ποῦ μοῦ μένουν συντροφιὰ
Στὴν ἄχαρή μου αὐτὴ ἐρημιά...

Σήκω καὶ κλεῖσε—σκοτεινὴ σκιά—
Τὰ παραθύρια —καὶ τῆς γρίλιες των ἐκόμα!
Ἔφυγε ἡ Φοίβη! Πάει ἡ ἐμορφιά!
Μά—διέτ' ἐδῶ! σπάδιο τὸ δῶμα
Τάπόρεγγο τῆς χασοφεγγαριάς της
Ἀντιφεγγίζει ἀκόμα στὸ βενέτικο καθρέφτη
Ἀπὸ τολόλευκο τὸ φῶς τῆς ὠμορφιᾶς της
Ποῦ σὰν ἀχνὸς μέσα του πέρτει!
Ὦ τὸ βενέτικο καθρέφτη
Κι αὐτὴ τὴ μαύρη ἐρημιά μου
Κι αὐτὴ τὴν ἄχαρη καρδιά μου!...

Σηκώθηκα κἔκλεισα πειὰ
Τὰ παραθύρια—καὶ τῆς γρίλιες των ἀκόμα!
Ὠμιέα! κι ἡ μενεξεδένια ἡ εὐωδιὰ
Ποῦ τῆς γαλαζοαίματης ἀνέδινε τὸ σῶμα—
Δὲν ἔρχουνταν ἀπὸ τὸ περιβόλι κάτου;—
Ἀκόμ'! ἀκόμα πλημμυράει τὸ δῶμα!
Κι ὡσὰν ἐνθύμησις ἑνὸς θανάτου
Κάμει νὰ κλαίω! νὰ κλαίω ἀκόμα...

Καὶ κλαίω—πειὰ—καὶ ξαγκλαίω!
Κσὶ λέω—πειὰ—καὶ ξαναλέω—
Τοῦ κάκου—πειὰ—ὠμιέ! ὀμιέα—
Τὸν πόνο ποῦ δὲν εἶχα εἰπῆ!
Καὶ τἀνθογιάλια μου—τὰ ραγισμένα—
Ποιὸς ξέρει—τάχα - κι ἀπὸ τί—
Μέσα στὴν κρύ' αὐτὴ ἐρημιά μου—
Στὴν παγωνιὰ τὴ νεκρική—
Ραγίζουν πειότερο! σὰν τὴν καρδιά μου—
Καὶ—νά! δακρύζουνε κἐκεῖνα ἐκεῖ...

Καὶ τἀνθογιάλια μου κυττάζω—
Καὶ—ραγισμένο κἄθε βάζο
Καὶ—τὰ λουλούδια των χλωμὰ καὶ μαραμμένα!
Σὰ νἄλεγο καὶ στἀνθογιάλια
Καὶ στὰ κλαδιά των τὰ σκελετωμένα:—
Σᾶς ἔρριξα νερὰ κρουστάλλια—
Κι ἀπὸ τἀθάνατο νερὸ—καϋμένα—
Καὶ—πῶς σᾶς βρῆκε τὸ μαράζι—
Ποῦ τόσο ὁ Ἔρωτας τρομάζει;
Καὶ—πῶς ἀπόμειναν—μονάχα
Τἀγκάθια σας—λουλούδια—τάχα;
Γιὰ τίνος μάρτυρα στεφάνια;

Καὶ εἶπαν—αὐτὰ—μὲ μιὰ μεγάλη
Καὶ μὲ μιὰ κρύφια περηφάνεια:—
Γιὰ τὴν ἀγάπη σου! Ποιαν ἄλλη;...

Καὶ... στέρεψαν τὰ δάκρυά μου πειά!
Καὶ ἀναίσανα—σὰν ἀπελπίστηκα—βαθιά!
Καὶ ἤρθε στερνὰ ἕνας ὕπνος μαῦρος!σκοτεινός!
Στιφογυρνώντας ἀπὸ πάνω μου βαρύς!
Μὰ—τί κοϋμός! δὲ μάφηνε τὸ φῶς—
Τἀντίφεγγο τῆς λευκοφάνταχης μορφῆς
Καὶ ἡ μενεξεδένι' ἀνάμνησις—ὠμιέα—
Δὲ μάφηναν νὰ κλείσω μάτι!
Μόνο—μὲ μάτια τσιτωμέν'! ἀγριεμμένα—
Στιφογυρνοῦσα σὰν τὸ φεῖδι-στὸ κρεββάτι.

Καὶ—πῆρα τὴν ἀπόφασι — σὰν ἀπελπίστηκα
—[γιάμιά!
Κἐπάνω—πειὰ—πετάχθηκα μὲ βιά!
Νὰ σβύσω τὸ χλωμόλευχο τὸ φῶς!
Κι—ἀνοιξα τὰ παράθυρά μου—σὰν τρελλὸς—
Γιὰ νὰ πετάξω καὶ τὰ λούλουδα τὰ μαγεμμένα

Καὶ—ἦσαν τὰ καντηλιέρια τἀργυρὰ σβυσμένα
Κι ἀπὸ τὰ δάκρυα τῶν κεριῶν λουσμένα τὰ
[λευκά
Ποῦ ἀπόμεναν ἀπάνου των τηηγμένα! πσγω-
[μένα!
Καὶ — ἦσαν λυωμένα τἀχνοκέρια τὰ χλομά,
Καὶ—ἦσαν ὡς ἀπὸ νεκροκέρι' ἀποκαϊδια.

Καὶ—ἦσαν καὶ τἄνθη μαραμμένα καὶ ξηρὰ—
Σὰ νὰ τὰ πότισαν φαρμάκια κἄποια φείδια!
Κἔπεφταν σὰ ξεψυχισμένα καὶ νεκρὰ
Τὰ κεφαλάκια των ἀπὸ τὰ βᾶζα πρὸς τὰ
[κάτου—
Κι—ὡς νὰ τἀπολησμόνησαν αὐτὰ
Ἀπὸ τὸ στολισμὸ μιᾶς νύμφης τοῦ θανάτου..,

Καὶ—ἦταν ἐκεῖ καὶ μιὰ σκιὰ — ποὖηταν γνω-
[στή μου—
Καὶ ποὖηταν νεκροξαπλωμένη κάτου!

Ὦ τῶν ὀνείρων τὰ ὄνειρα! τῶν καλλονῶν τὰ κάλλη!
Τοῦ Ρήγα τὰ καμάρια αὐτὰ—καὶ ἡ δόξες τῶν Ρη-
[γάτων
Τῆς Μοίρας ἡ ἄμοιρες ἐκειὲς βασιλοπούλες πάλι!
Τὸ δράμα τῶν δραμάτων μας! τὸ ᾄσμα τῶν ᾀσμάτων!

Ὦ τὸ μεγαλομάρτυρα τὸν τρισευτυχισμένο —
Ποὖχε δυὸ Ἀγγέλους γιὰ παιδιὰ — παρηγγοριά του
[μόνη!
Ὦ πόσοι τὸν πατέρα Σας τὸν ἔχουν ζηλεμμένο—
Ἰσμήνη μου γλυκόψυχη! τρισεύγενη Ἀντιγόνη!

Καὶ ἂν ἔχῃ τοὺς Καυκάσους της ἡ γῆ! τοὺς Γολ-
[γοθάδες.
Τοὺς Κολωνοὺς! καὶ τοὺς καιροὺς προδότας καὶ
[φονηάδες
Ἔχει καὶ Ἀγγέλους σὰν καὶ Σᾶς! ὅπου καθεὶς
[μπροστά σας
Ξεχνάει καϋμοὺς καὶ βάσανα καὶ πόνους καὶ μαρ-
[τύρια!
Ξεχνάει καὶ τὰ πικρότερα πἀκοὐστηκαν ποτήρια!
Ξεχνάει καὶ τὸ θάνατο! μὲ μιὰ μόνη ματιά σας.

ΝΕΗΣ

ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΙΘΟΥΣΩΝ

ΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΒΡΥΩΝΗ

[Ὑστερότοκοι θυγατέρες τοῦ ἀξιοτίμου ἐν Πειραιεῖ μεγαλεμπόρου].

Ὦ τὸ ἀλλοφροσύνη αὐτή μου!
Καὶ—ἦταν ἡ νύμφη τοῦ θανάτου...

Καὶ—ἤτανε κἐνὸς ἄλλου μιὰ σκιὰ — μὰ αὐτὴ
Ποιὰ νἄηταν—τάχα—νυχτοπαρφρήτρα;
Κἔγερν' ἐκεῖ ἀπὸ πάνω στὴ νεκρὰ — βουβή!
Βουβὴ—ὦ σκιά μου—ἐσὺ—μοιρολογήτρα...

ΝΕΗΣ

Κἄποιος Ρωμαῖος πστρίκιος παρεπονεῖτο εἰς τὸν Κάρολον Μαράττον διὰ τὴν ὑπέρογχον τιμὴν ἣν ἀπῄτει εἰς πληρωμὴν τῶν εἰκόνων του.

«Ἐπειδὴ οἱ περίδοξοι καλλιτέχναι οἵτινες προηγήθησαν ἐμοῦ, ἀπαντᾷ ὁ ζωγράφος, ἀνεπαρκέστατα πάντοτε ἐπληρώθησαν διὰ τὰ ἔργα των, ὁ κόσμος ὅλος τοῖς ὀφείλει κολοσσιαῖον ποσόν, τοῦ ὁποίου ἤλθα νὰ εἰσπράξω ἕνα μέρος!!

⁂

Ἐὰν κατορθώναμεν νὰ μεταβάλωμεν χαρακτῆρα ἀναλόγως τῶν χρόνων καὶ τῶν περιστάσεων, ἡ τύχη θὰ διέμενε πάντοτε ἡ αὐτή.

Machiavel

⁂

Ἡ τιμὴ τοῦ οἴκου ἐναπόκειται εἰς τὴν γυναῖκα.

Γερμανικὴ παροιμία

ΘΑΡΡΕΙΣ ΠΩΣ ΘΑ ΓΥΡΙΣΟΥΝ;

Ninon, que fais tu de la vie?
Musset

Χωρὶς ἀγάπη στὴν καρδιά, τί θέλεις τὴ ζωή;
Τὰ χρόνια φεύγουν, καὶ ἡ αὐγὴ δειώχνει γοργὰ τὴν πε-
[ρασμένη,
χλωμοτρυαντάφυλλο καὶ σύ, ποῦ ἀνοίγει τὸ πρωΐ,
καὶ μίαν αὐγὴ ἀγνώριστο πεθαίνη.

Θὰ σβύσῃς...—Λίγως ἔρωτα τί θέλεις τὴ ζωή;
Γελοῦν τὰ χείλη ἡ καρδιὰ κινᾷ καὶ περιμένει.
Ἔλα ὁ Βορρᾶς θὰ σβύσῃ μὲ Βαρυὰ πνοὴ
τὴ νειότη μας ποῦ γρήγορα διαβαίνει..

Ἔλα...—χωρὶς ἀγάπη, τί θέλεις τὴ ζωή;
Τὰ ὄνειρά σου, ἡ ἐλπίδες ἡ τρελλὲς γοργὰ θὰ σβύσουν.
Ἀγάπησε! Βασταοῦν τὰ νειάτα μόνο μία στιγμή,
θαρρεῖς πὼς ἀλεὶ θὰ γυρίσουν;

Β.—

Νὰ κάμῃ τις εὐκόλως ὅ,τι εἶναι δύσκολον διὰ τοὺς ἄλλους, ἰδοὺ τὸ τάλαντον· νὰ κάμῃ ὅ,τι εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ τάλαντον, ἰδοὺ ἡ μεγαλοφυΐα.

H. Amiel

⁂

Οὐχὶ ἀκινδύνως μία γυναῖκα ἔρχεται εἰς σχέσεις μετὰ τοῦ κοινοῦ, ἔστω καὶ διὰ τῶν ταλάντων της.

Mme Roland

ΞΕΝΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΓΕΛΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ὁ χρυσός.

«Ὁ χρυσὸς χάνει κατ' ἔτος διὰ τῆς ἀφῆς τὸ ἐν ἑκατοστὸν δέκατον τέταρτον τοῦ ὄγκου του. Ἑπομένως ἐπὶ ἑνὸς δισεκατομμυρίου τετρακοσίων ἑκατομμυρίων χρυσοῦ κυκλοφορούντος ἐπὶ τῆς γῆς ἐξαφανίζετοι κατ' ἔτος ἓν ἑκατομμύριον. Τὸ ἑκατομμύριογ τοῦτο χάνεται εἰς κόνιν, πετᾶ, ταξειδεύει, καθίσταται ἄτομον, ἀναπνευστὸν, μεταβάλλεται εἰς καταθλιπτικὸν τῶν συνειδήσεων, συμμίγνυται μὲ τὴν ψυχὴν τῶν πλουσίων τοὺς ὁποίους καθιστᾷ ὑπεηφάνους καὶ τὴν ψυχὴν τῶν πτωχῶν τοὺς ὁποίους καθιστᾷ ἀχρίους».

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐξαλειφθεῖσα ὑπὸ τῶν βροχῶν καὶ τῆς προνοίας, ἦτο πλέον δυσανάγνωστος, διότι εἶναι πιθανὸν, ὅτι αἰνιγματώδης ἀλλὰ διαφανὴς ὡς ἦτο ἡ φιλοσοφία αὕτη τοῦ ἀναπνεομένου χρυσοῦ δὲν θὰ ἤρεσεν εἰς τοὺς δικαστικοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἡ Ἀγγλικὴ δικαιοσύνη τότε δὲν ἠστειεύετο καὶ ἡ δολία προαίρεσις ἐξευρίσκετο εὐκόλως. Οἱ δικασταὶ ἐδεικνύοντο ἄγριοι ἐκ παραδόσεων, ἡ δὲ σκληρότης ἦτο τοῦ συρμοῦ, ἐπληημίρουν δὲ τὸν κόσμον οἱ ἀνακριταί.

III

Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κλωβοῦ ὑπῆρχον δύο ἄλλαι ἀκόμη ἐπιγραφαί. Ὑπεράνω τοῦ κιβωτίου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του χρώματισμένα διὰ λευκῆς ἀσβέστου ἀνεγινώσκοντο τὰ ἑξῆς γεγραμμένα διὰ μελάνης καὶ μὲ τὴν χεῖρα.

Μόνα πράγματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις

Καὶ ἠκολούθει μακρὸς κατάλογος τῶν παρασήμων τῶν διαφόρων βαθμῶν τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας.

Εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον τοῦ κλωβοῦ ἀνεγινώσκοντο ἐπίσης ὅλλαι ἐπιγραφαί.

Ἱκανοποιήσεις δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τίποτε

Καὶ ἠκολούθει μακρότατος κατάλογος τῶν ἀπεράντων κτημάτων καὶ πολλαπλῶν τίτλων τῶν εὐγενῶν καὶ πατρικίων τοῦ βασιλείου.

IV.

Ὁ Οὔρσος ἐθαύμαζε τὸν Χόμο.

Τοῦτο συμβαίνει πάντο τε· ὁ θαυμασμὸς περιορίζεται εἰς τὰ πλησίον.

Ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τοῦ Οὔρσου ἦτο νὰ εἶναι πάντοτε ἐνδομύχως μανιώδης· ἡ ἐξωτερική του κατάστασις ἦτο πάντοτε νὰ μεμ ψιμοιρῇ. Ὁ Οὔρσος ἦτο ἡ δυσαρέσκεια τῆς δημιο υργίας. Ἐν τῇ φύσει ἦτο ὅτι ἀποτελεῖ τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Ἐλάμβανε τὸ σύμπαν ἀπὸ τὴν κακὴν του ὄψιν, καὶ δὲν ἐξέδιδε ἐνδεικτικὸν ἱκανοποιήσεως τυχαίως. Ἡ παραγωγὴ μέλιτος δὲν ἐμποδίζει τὴν μέλισσαν νὰ κεντᾷ. Τὸ ρόδον μαρανόμενον δὲν ἀποτρέπει ἀπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου τὴν ἰδιότητα νὰ μεταδίδωσιν τὸν κίτρινον πυρετὸν καὶ τὸν μαῦρον ἔμετον. Πιθανὸν εἶναι ὅτι ἐνδομύχως ὁ Οὔρσος ἐπέκρινε δριμέως τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ. Ἠκούετο κάποτε λέγων.

— Προφανῶς ὁ διάβολος εἶναι μὲ σοῦσταν καὶ τὸ λάθος τοῦ θεοῦ εἶναι ὅτι ἄφησε πολὺ χαλαρὸν τὸ σχοινί.

Μόνον τοὺς ἡγεμόνας ἐπεδοκίμαζε, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς κατὰ ἴδιον ἐντελῶς τρόπον. Ἡμέραν τινὰ ὁτε Ἰάκωβος ὁ Β' ἐδώρησεν εἰς μίαν Ἰρλανδικὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας κηροπήγια ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ, ὁ Οὔρσος ὁ ὁποῖος μαζῆ μὲ τὸν Χόμο ἐντελῶς ἀδιάφορος διήρχετο, ἐξεράγη εἰς θαυμασμὸν ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ καὶ εἶπε:

— Βεβαίως ἡ Παναγία ἔχει περισσοτέραν ἀνάγκην κηροπηγίων χρυσῶν παρ' ὅσον ἔχουν τὰ γυμνόποδα αὐτὰ παιδιὰ ἀνάγκην ὑποδημάτων.

—Μὲ τὴν Ἀσυνομίαν.

Χάρις εἰς τοιαύτας ἀποδείξεις ὑποταγῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν καθεστώτων ὁ Οὔρσος εἶχε κατορθώσει νὰ εἶνε ἀνεκτὸς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἔκλειον τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ τῆς παραδόξου αὐτῆς ὑπάρξεως καὶ τοῦ στενοῦ της συνδέσμου μὲ τὸν λύκον. Κάποτε πρὸς τὸ ἑσπέρας, ὁ Οὔρσος ὑπείκων εἰς φιλικὴν ἀδυναμίαν ἀφῆκε τὸν λύκον ἐλεύθερον νὰ περιφερθῇ ὀλίγον πέριξ τοῦ κλωβοῦ,

Ὁ λύκος ἦτο ἀνίκανος δι' οἵαν δήποτε κατάχρησιν ἐμπιστοσύνης, περιεφέρετο δὲ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἡμερώτατον κυνάριον. Ἐν τούτοις ἐὰν τὸν συνήντα ἡμέραν τινὰ δύσθυμός τις ὑπάλληλος τῆς ἀρχῆς ἠδύναντο νὰ προκύψωσι πολλὰ τὰ ἄτοπα καὶ διὰ τοῦτο ὁ Οὔρσος τὸν ἐκράτει ὅσον τὸ δυνατὸν πλειότερον δεδεμένον.

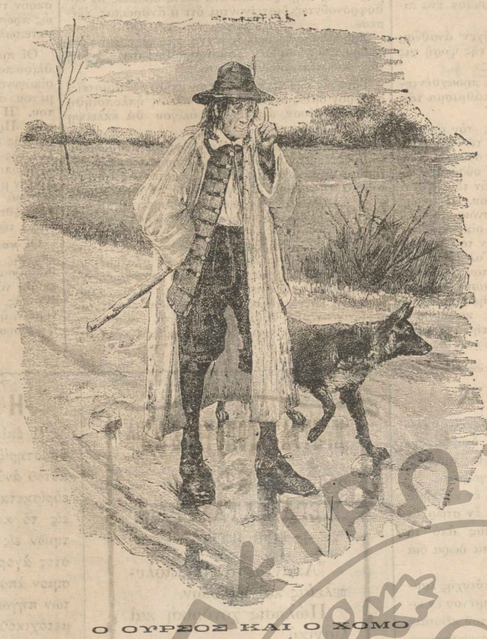

Ο ΟΥΡΣΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΟΜΟ

Ὁ Οὔρσος δὲν ἐγέλα, κάποτε μόνον ἀλλὰ σπανιότατα ἐμειδία, μειδίαμα πικρόν. Εἰς τὸ μειδίαμα ὑπάρχει ποία τις συγκατάβασις ὁ γέλως ὅμως εἶνε πάντοτε ἄρνησις.

Τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐμίσει καὶ εἰς τὸ μῖσος αὐτὸ ἦτο ἀκατάβλητος. Πιστεύων ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε φρικῶδες βασανιστήριον, ὅτι ὑπάρχουσι κακὰ προσσαθοῦντα νὰ ὑπερβάλωσι τὸ ἓν τὸ ἄλλο, ὡς οἱ βασιλεῖς ἐπὶ τῶν ζώων, ὁ πόλεμος ἐπὶ τῶν βασιλέων, ὁ λιμὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου, ὁ λοιμὸς ἐπὶ τοῦ λιμοῦ καὶ ἐπὶ πάντων ἡ ἀφροσύνη, ἀναγνωρίζων ὅτι ὁ θάνατος εἶνε μιὰ ἀπελευθέρωσις ἐθεράπευε τοὺς προστρεχομένους πρὸς αὐτὸν λέγων:

— Πήγαινε, δυστυχῆ, νὰ πάρῃς πάλιν τὸν δρόμον σου εἰς τὴν χολιδὰ τῶν ἀκαρίων! καὶ ἐδίδεν ὅλα του τὰ χρήματα εἰς τὸν ἀποθνήσκοντα ἐκ πείνης προσδέτων·

— Πάρε αὐτὰ νὰ ζήσῃς! Δὲν ἐπιθυμῶ ἐγὼ νὰ σὲ ἀρήσω νὰ σωθῇς.

Καὶ ἔπειτα τρίβων τὰς χεῖράς του προσέθετε:

— Κάμνω εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅπως ἠμπορῶ περισσότερον κακόν.

Οἱ διαβάται διὰ τῆς ὀπισθίας τοῦ κλωβοῦ ὅπως ἠδύναντο ν' ἀναγνώσωσι τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν ἐντὸς τῆς καλύβης ὁρατὴν ἀπ' ἔξω, μὲ γράμματα μεγάλα δι' ἄνθρακος:

Οὔρσος φιλόσοφος

ΜΕΡΟΣ Β'

ΟΙ ΚΟΜΠΡΑΧΙΚΟΙ

I.

Ποῖος σήμερον ἠξεύρει τὴν λέξιν ***κομπραχίκοι***; Καὶ ποῖος κατέχει τὴν σημασίαν της;

Οἱ ***κομπραχίκοι*** ἢ ***κομπραπικένοι***, ἦτο ἀθλία καὶ νομαδικὴ ἀδελφότης, περίφημος κατὰ τὸν δέκατον ἕβδομον αἰῶνα, ἀκμασμονηθεῖσα τὸν δέκατον ἔγδοον, ἄγνωστος σήμερον.

Ἡ κατηγορία των ὑπῆρξεν παλαιὰ λεπτομέρεια χαρακτηριστικὴ τῆς τότε κοινωνίας. Ἀποτελοῦσαν μέρος τῆς παλαιᾶς ἀνθρωπίνης ἀσχημίας, διὰ τὴν γενικὴν ὄμως ἔποψιν τῆς ἱστορίας ἀποτελοῦσιν μέρος τῆς ἀπεράντου κατηγορίας τῆς δουλείας. Ὁ Ἰωσὴφ πωλούμενος ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν του ὑπῆρξεν ἓν κεφάλαιον τῆς παραδόσεως ταύτης·

Τὰ μόνα ἴχνη ἅπερ ἀφῆκαν ὀπίσω των οἱ Κομπραχίκοι ἀνευρίσκονται εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην τῆς Ἱσπανίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἐν τῇ σκοτεινῇ συγχύσει τῶν διατάξεων τῆς Ἀγγλικῆς νομοθεσίας ἀνευρέθη ἡ ἐπίδρασις τῆς ὑπάρξεως ταύτης, ὡς εἰς τὸ δάσος παρατηροῦνται τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τῶν ἀγρίων.

Κομπραχίκοι ἢ ***κομπραπικένοι***, εἶνε σύνθετος ἱσπανικὴ λέξις σημαίνουσα «ὁ ἀγοράζων μικρὰ παιδιά».

Τῷ ὄντι δὲ οἱ κομπραχίκοι ἔκαμνον αὐτὸ τὸ ἐμπόριον.

Ἠγόραζον κ' ἐπώλουν παιδία.

Δὲν τὰ ἔκλεπτον ὅμως. Ἡ κλοπὴ τῶν παιδίων εἶνε ἄλλος βιομηχανικὸς κλάδος.

Καὶ τί τὰ ἔκαμνον τὰ παιδία ταῦτα; Τέρατα. Καὶ διατί τέρατα; Διὰ νὰ προξενῶσι τὸν γέλωτα.

Οἱ λαοὶ ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ γελάσωσι, ἐπίσης ὡς καὶ οἱ βασιλεῖς. Καὶ εἰς τὰς λεωφόρους ὅπως καὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα χρειάζονται γελωτοποιοί. Τοῦ λαοῦ οἱ γελωτοποιοὶ ὀνομάζονται τουρλουτίνοι, τῶν βασιλέων τριβουλέτοι. Εἶνε ὅμως ἓν καὶ τὸ αὐτό.

Αἱ προσπάθειαι τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἀπολαύσωσι χαρᾶς εἶνε πολλάκις ἄξιαι τῆς προσοχῆς τῶν φιλοσόφων.

Οὕτω ἀπὸ τὰς προκαταρκτικὰς μας κρίσεις προσιστάμεν ἐν κεφάλαιον τοῦ τρομερωτέρου βιβλίου τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἐπιγραφῇ: ***«Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν δυστυχῶν παρὰ τῶν εὐτυχῶν».***

II

Παιδίον προωρισμένον νὰ γείνῃ παίγνιον ἀνθρώπων εἶναι πλῆγμα, ὅπερ ὑπῆρξεν. Ὑπαυχεῖ πόλιτα ἀκόμη.

Εἰς τοὺς ἀγρίους καὶ ἀπολίτους αἰῶνας τοῦτο ἦτο ἠθικὴ βιομηχανία, ὁ δὲ δέκατος ἕβδομος αἰὼν, ὁ ἐπιφηθεὶς μεγὰς αἰὼν, ὑπῆρξεν εἷς τῶν αἰώνων τούτων. Ἦτο αἰὼν Βυζαντινὸς διαθέρμου ὠφελείας καὶ ἀρρᾶς ἀγοιότητος. Ἐμειδίουν αἱ ἄρρεις τότε. Ὁ αἰὼν οὗτος λοιπὸν ἐξεμεταλλεύθη πολὺ τὰ παιδία. Οἱ κολακεύοντες τυγκιῶνα ἐκείνον ἱστορικοὶ ἐκρυψαν τὴν πληγὴν, ἐπέδειξαν ὅμως τὸ φάρμακον, τὸν Βικέντιον Παῦλον.

— Κατασκευὴ τεράτων

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ τερατώδης ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ προπαρασκευὴ ἐνωρίς. Ἀπὸ μικρὸν ἀρχίζων νὰ κατεργάζονται τὸν νάνον. Εὐθὺς παιδίον δὲν εἶνε πλῆγμα πολὺ εὐθυμον. Μυριάκις ὅμως φαιδρότερον πλῆγμα εἶνε παιδίον κυφόν.

Ἐκ τούτου προέκυψε μία τέχνη. Ὑπῆρχον λοιπὸν κατασκευασταὶ, οἱ ὁποῖοι μετέτρεπον ἕνα ἄνθρωπον εἰς ἑκτρωμα ἐν πρόσωπον εἰς ρύγχος. Ἀνεστέλλετο ἡ αὔξησις καὶ παρεμορφοῦτο ἡ φυσιογνωμία.

Ἡ παραγωγὴ τερατωδῶν ὄντων εἶχε τοὺς κανόνας της, ὡς τελεία ἐπιστήμη.

Ἦτο περίπου ἡ ὀρθοπεδικὴ ἀντίστροφος. Ἐκεῖ ὅπου ὁ Θεὸς ἔθηκε τὸ βλέμμα, αὐτὴ παρῆγε τὸν στραβισμόν, ἐκεῖ ὅε ὅπου ὁ Θεὸς εἶχε θέσῃ τὴν τελειότητα ἐκείνη ἐπετύγχανε τὴν παραφθορὰν. Καὶ εἰς τὰ ὁμματα τῶν εἰδόλων ἡ παραφθορὰ αὕτη ἔθετε τὴν τελειότητα. Καὶ εἰς τὰ ζῶα ἀκόμη ἐπεκταθεῖσα εἶχε κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ ἵππον ἐσαγμένον. Ἑνὸς τοιούτου ἵππου ἐπέβαινεν ὁ τύραννος.

Ἀλλὰ μήπως καὶ εἰς τοὺς χρόνους μας δὲν χρωματίζουσι τοὺς κῦνας κυανοὺς ἢ πρασίνους; Ἡ φύσις εἶναι πάντοτε δι' ἡμᾶς σχέδιον καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀνέκαθεν ἠθέλησε κάτι νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ κατόρθωσε κάποτε ἐπὶ καλῷ, κάποτε ἐπὶ κακῷ.

— Ἄνθρωποι ἢ πίθηκοι;

Ὁ γελωτοποιὸς τῆς αὐλῆς δὲν εἶνε ἄλλο ἢ προσπάθεια τοῦ νὰ ἐπαναχθῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς πιθηκον. Πρόοδος καὶ αὕτη πρὸς τὰ ὀπισθεν.

Συγχρόνως ὅμως προσπάθειαι κατεβάλλοντο νὰ προαχθῇ ὁ πίθηκος εἰς ἄνθρωπον. Οὕτω ἡ Μπάμπε. δούκισσα τοῦ Κλέβελανδ καὶ κόμησσα τοῦ Σούθαμπτον, εἶχεν ὡς ἀχόλουθον ἕνα πίθηκον.

Μία δούκισσα Μιδίνα-Τσέλη, εἶχεν ἀναθέσῃ εἰς ἕνα πίθηκον τὴν φροντίδα νὰ τῆς φορῇ τὰς περιχνημίδας της.

Τοιουτοτρόπως οἱ πίθηκοι οὗτοι προαχθέντες εἰς ἀνθρώπους, ἀπετέλουν τὸ ἀντιστάθμισμα τῶν ἀποζωωθέντων ἀνθρώπων.

Ἡ ἀνάμιξις αὕτη τοῦ ζῴου πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἦ γινομένη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν μεγάλων ἐξεπροσωπεῖτο πρὸ πάντων διὰ τὸν σχέδεων τῶν σκύλων καὶ τῶν νάνων. Ὁ νάνος οὐδέποτε ἄφηνε τὸν κῦνα πάντοτε μεγαλείτερόν του. Καὶ ὁ κύων ἦτο ἀναπόσπαστον τοῦ νάνου. Ἤσαν ὡς δύο κρίκοι ἀλληλένδετοι. Καὶ ὁ συνδιαμὸς οὗτος ἐπισημοποιήθη εἰς πλεῖστα οἰκογενειακὰ σημεῖα, ὡρισμένος δὲ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δέφρεῦ Οὔδσων, νάνου τῆς Ἐρρέτας τῆς Γαλλίας.

Ἀλλὰ τὸ ὑποβιβάζειν τὸν ἄνθρωπον φέρει εἰς παραμόρφωσιν αὐτόν. Τὴν ὑποβίβασιν τῆς τάξεως συνεπλήρουν διὰ μεταβολῆς τῆς μορφῆς.

Τεχνῖται τινὲς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατόρθουν ἐπιτηδειότατα νὰ ἐξαλείψωσιν ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς τὴν θείαν εἰκόνα. Τῆς τέχνης δὲ ταύτης ἐφευρέτης ὑπῆρξεν μοναχός τις ὀνόματι Ἄνεν-Μὸρ, ὅπερ σημαίνει *μέγας ποταμός*.

III

Ἐν τούτοις ἡ κατασκευὴ τοιούτων τεράτων ἐνηργεῖτο εἰς μεγάλην κλίμακα καὶ περιελάμβανε διάφορα εἴδη.

Ἔπρεπεν ὁ κατασκευαστὴς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὴν κατανάλωσιν καὶ ἤξευρεν ὅτι ἐχρειάζοντο τέρατα ἄλλα διὰ τὸν Σουλτάνον καὶ ἄλλα διὰ τὸν Πάπαν.

Ὁ εἷς ἤθελε τέρας διὰ νὰ φυλάττει τὰς γυναῖκάς του. Ὁ ἄλλος διὰ νὰ κάμνῃ τὰς προσευχάς του. Ἦτο ἕκαστος εἶδος τοιοῦτο, ὥστε ἡ καπνοπαραγωγὴ δὲν ἐπετρέπετο. Τὰ σχεδὸν ἀνθρώπινα αὐτὰ ὄντα ἐχρησίμευον διὰ τὴν ἡδονὴν ὡς καὶ διὰ τὰς προσευχάς, τὸ σεράγιον δὲ καὶ τὸ μοναστήριον κατηνάλισκον τὸ αὐτὸ εἶδος τεράτων, ἀγρίων ἐδῶ, ἠδυπαθῶν ἐκεῖ.

— Ἡ χειρουργικὴ τοῦ δημίου.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ κατασκευασταὶ ἦξευραν νὰ παράγωσι πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν παράγονται πλέον, εἶχον ἐπιτηδειότητα ἡ ὁποία μᾶς λείπει σήμερον καὶ διὰ τοῦτο δικαίως οἱ ὀθοφρονοῦντες διατείνονται ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐξέπεσε.

Σήμερον ἀγνοεῖται ἡ τέχνη τῆς γλυπτικῆς ἐπὶ ἀνθρωπίνης σαρκός. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ τέχνη τῶν βασανιστηρίων ἀπώλετο.

Τότε εἰς τὴν τέχνην ταύτην ὑπῆρχον ἀριστεῖς; σήμερον ὅμως δὲν ὑπάρχουσι πλέον, ἠπλοποιήθη δὲ αὕτη τόσον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐκλείψῃ βεβαίως ὁριστικῶς.

Τότε κόπτοντες τὰ μέλη ζώντων ἀνθρώπων, ἀνοίγοντες τὴν κοιλίαν των, ἀποσπῶντες τὰ ἐντόσθιά των, καταλαμβάνουν ἐξ αὐτοψίας τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς. Σήμερον ὅμως παρητήθημεν ὅλων αὐτῶν καὶ ἐπομένως ἐστερήθημεν τῶν προόδων, τὰς ὁποίας ὤφειλεν ἡ χειρουργικὴ εἰς τὸν δῆμιον.

Ἡ παλαιὰ αὕτη ἐπιστήμη δὲν περιορίζετο τότε εἰς τὴν παραγωγὴν τεράτων διὰ τὰς πλατείας καὶ γελωτοποιῶν δὲ τὰς αὐλὰς κατ' εὐνοῦχων διὰ τοὺς Πάπας καὶ τοὺς Σουλτάνους. Εἶχε κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπειρίαν ποικιλιῶν, εἰς δὲ τὸν περιφανεστέρων θριάμβων της ἦτο καὶ ἡ κατασκευὴ ἑνὸς ἀλέκτορος διὰ τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας.

— Ὁ πετεινὸς τοῦ Ἀνακτόρου

Ἦτο δηλαδὴ τότε συνήθεια εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, νὰ ὑπάρχῃ εἶδος νυκτοβίου ἀνθρώπου, λαλοῦντος ὡς ὁ πετεινός. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὄρθιος, καθ' ὃν χρόνον οἱ ἄλλοι ἐκοιμῶντο, περιφέρετο ἐντὸς τοῦ ἀνακτόρου καὶ ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἔκραζε τοσάκις ὅσον θὰ ἦχει κώδων σημαίνων τὰς ὥρας.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ προαχθεὶς εἰς ἀλέκτορα εἶχεν ὑποστῆ, κατὰ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν, μίαν ἐγχείρισιν εἰς τὸν λάρυγγα, ἥτις ἀπετέλει μέρος τῆς ἐγχειριστικῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Καρόλου τοῦ Β' ἡ δούκισσα τοῦ Πόρτσμουθ ἀηδιάσασα ἐκ τῆς θέας τῆς ἐγχειρίσεως ταύτης ἐπέτυχε νὰ διατηρηθῇ μὲν ἡ θέσις διὰ νὰ μὴ μειωθῇ ἡ λάμψις τοῦ ὀνόματος, νὰ λαλῇ ὅμως ὡς πετεινὸς οὐχὶ ἠκρωτηριασμένος ἄνθρωπος, ἀλλὰ παλαιὸς ἀξιωματικὸς πληρωνόμενος πρὸς τοῦτο.

IV

Τὸ ἐμπόριον τῶν παιδίων κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα, συνεπληροῦτο ὡς εἴπομεν ἤδη ὑπὸ τῆς βιομηχανίας, τῆς ὁποίας ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω. Οἱ Κομπραχίκοι μετῆρχοντο τὸ ἐμπόριον καὶ ἐξῆσκουν τὴν βιομηχανίαν. Ἀγοράζοντες τὰ παιδία ὡς πρώτην ὕλην τὰ κατηργάζοντο καὶ ἔπειτα τὰ μετεπώλουν πάλιν.

Οἱ πολῖται ἦσαν παντὸς εἴδους, ἀπὸ τοῦ ἀθλίου πατρὸς τοῦ ἐπιθυμοῦντος ν' ἀπαλλαγῇ τῆς οἰκογενείας του, μέχρι τοῦ δεσπότου τοῦ ὠφελουμένου ἀπὸ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν δούλων του. Ἡ πώλησις ἀνθρώπου ἦτό τι ἀπλούστατον τότε. Πρὸ ἑνὸς ἀχόμη αἰῶνος ὁ ἑκλέκτωρ τῆς Ἔσσης ἐπώλει τοὺς ὑπηκόους του εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, ὅστις εἶχεν ἀνάγκην νὰ στήλῃ ἀνθρώπους εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ φονεύωνται. Τόσην μάλιστα φήμην εἶχεν ἀποκτήσῃ ἡ ἀνθρωπαγορὰ τῆς Ἔσσης, ὥστε μετέβαινον εἰς αὐτὴν ὅσοι ἤθελον ἀνθρωπίνην σάρκα ὡς μεταβαίνουσι παρὰ τῷ κρεοπώλῃ σήμερον οἱ θέλοντες βόειον.

Οἱ *κομπραχίκοι*, οἱ ὁποῖοι ἐκρύβοντο κατ' ἀρχὰς τῆς ἐμφανίσεώς των, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνεθάρρησαν καὶ ἡ αὐλὴ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς δυσχερεῖς της ἐντολάς, εἰς τὴν ἐξαφάνισιν ἐνοχλητικῶν κληρονόμων, ἢ καταθλιπτικῶν ἀπαιτητῶν, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ ἐνοχλήσεις.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΔΩΡΑ

Τὰς παραμονὰς τῆς πρωτοχρονιᾶς εἶναι ἐπίκαιρος ἡ σύστασις ὑπὲρ χρησίμων δώρων καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν γενικῆς στενότητος τοῦ χρήματος καὶ κακεξίας εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα.

Ἕνας τάπης, ἓν τραπεζοκάλυμμα, ἓν κάλυμμα κλίνης, ἓν ζεῦγος παραπετασμάτων, ἓν στῶρ, ἓν λινὸν τραπεζομάνδυλον μὲ πετζέτας ἀπὸ τὸ **ΕΡΜΕΙΟΝ** ἀποτελοῦσι πολύτιμα δῶρα διὰ πάντα φρόνιμον ἄνθρωπον.

Ἀλλὰ καὶ ποία κυρία δὲν εἶναι εὐτυχὴς λαμβάνουσα ἀντὶ ἀχρήστου τινὸς ἀντικειμένου ἓν ὡραῖον καπέλλον, ἢ ἓν ἐπανωφόριον τοῦ κλωταὶν συρμοῦ, ἢ ἓν φόρεμα τελείως κατεσκευασμένον εἰς τὰ φημισμένα ἐργοστάσια τοῦ **ΕΡΜΕΙΟΥ**.

Καὶ βεβαίως εἰς τοιοῦτον Κατάστημα ὡς τὸ **ΕΡΜΕΙΟΝ** πρέπει ν' ἀπευθυνθῇ τις μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι καὶ τὸ γοῦστον καὶ ἡ ποιότης θὰ εἶναι ἄριστα ἡ δὲ τιμὴ λογική.

Κ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ & Σ-ΙΑ

ΝΕΟΝ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

6--ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ--6

Ἅπαντα τὰ εἴδη πολυτελείας καὶ ψιλικῶν.

Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανική.

Τιμαὶ εἰλικρινεῖς ἀσυναγώνιστοι.

6-ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ-6

Η ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΜΟΙΒΗ

Ἡ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἀμοιβὴ διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς ἀγορὰς αὐτοῦ ἀνύψωσε τὸ «Λοῦδρ» εἰς ἣν περιωπὴν εὑρίσκεται. Τοῦτο ἤδη δίδει ὡς ἀντάλλαγμα εἰς τὸ κοινὸν τὴν μεγάλην ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν εἰς τὰ εἴδη του, ὅπως κερδίσῃ ἕκαστος ἀγοραστὴς ἀγοράζων ἓν σκεῦος χρήσιμον ἀπὸ τὸ «Λοῦδρ» μὲ τὰς πρώτας τιμὰς τῶν πηγῶν, καὶ ἐπισπευσθῇ ἡ ἵδρυσις τοῦ μετοχικοῦ «Λοῦδρ» τῶν γυναικείων ἀμφιέσεων καὶ ἁπάντων τῶν εἰδῶν.

Εἰς τὸ «Λοῦδρ» εὑρίσκετε χρήσιμον σκεῦος ἀπὸ δέκα λεπτῶν μέχρις ἑκατοντάδων δραχμῶν, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖτε νὰ προσφέρετε ἀξιόλογα ὡς χρήσιμον δῶρον.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεῖ τὰ ἐγκαίνια τοῦ μεγάλου Ἐργοστασίου Σαπωνοποιΐας

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

εἰς τὰ ὁποῖα παρέστη καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ Βιομηχανία ἀπὸ σήμερον σημειοῖ ἕνα ἔτι σταθμὸν προόδου διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ

ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΥ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

τὸ ὁποῖον μέλει, λόγῳ τῶν τιμῶν τὰς ὁποίας θὰ ὁρίσῃ καὶ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ εἴδους του, σπουδαίως νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κοινωνίαν.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΚΟΝΑΝ ΔΟΫΛ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΙΡΑΝ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

Ο ΕΛΛΗΝ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΣ

Εἶνε πολὺς καιρὸς ἀφ' ὅτου ἐγνωρίσθην μὲ τὸν Σέρλοκ Χόλμς, συνεδέθην μαζύ του στενῶς, ἀλλ' οὐδέποτε τὸν ἤκουσα νὰ μοῦ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς οἰκογενείας του καὶ μάλιστα ἐνώπιόν μου σπανίως ἀνέφερε τίποτε περὶ τῆς ἰδίας του ζωῆς. Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐπιφύλαξις εἶχε κάμει βαθυτέραν τὴν παράδοξον ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν μοῦ εἶχε γεννήσει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὸν ἐθεώρουν πλέον ὡς περίεργον φαινόμενον, ὡς ἕνα ὄν προικισμένον μὲ κρίσιν, στερούμενον καρδίας, ὃν ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸ πνεῦμα ἀπερρόφησε κάθε εὐαισθησίαν. Ἡ ἀποστροφή του πρὸς τὰς γυναῖκας, ἡ ἀντιπάθειά του πρὸς πᾶσαν νέαν σχέσιν ἦσαν ἐπίσης χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀπολύτως ψυχροῦ χαρακτῆρος του, ὅσον καὶ ἡ ἐπιμονή του εἰς τὸ νὰ μὴ κάμνῃ ποτὲ λόγον περὶ τῶν οἰκείων του. Εἶχα καταλήξει νὰ πιστεύω ὅτι ἦτο ὀρφανὸς, ἄνευ οἰκογενείας· πολὺ λοιπὸν ἐξεπλάγην, ὅταν κάποτε ἤκουσα νὰ μοῦ ὁμιλῇ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ του. Αὐτὸ συνέβη ἕνα ἑσπέρας, ὅτε ἐπεκράτει καύσων, μετὰ τὸ τσάϊ· ἡ συνομιλία μας ἦτο μᾶλλον ἄτακτος ἄνευ εἰρμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς θέματος μετεπίπτομεν εἰς τὸ ἄλλο· ὡμιλήσαμεν περὶ τοῦ πλαγιασμοῦ τῆς ἐκλειπτικῆς τροχιᾶς τοῦ ἡλίου περὶ τὴν γῆν, ἔπειτα ἐπέσαμεν εἰς ζητήματα ἀταβισμοῦ, καὶ κατόπιν εἴπαμεν περὶ κληρονομικῶν ἰδιοτήτων. Ἐπρόκειτο νὰ καθορίσωμεν μέχρι ποίου σημείου εἰς ἕνα ἄτομον δύναται ν' ἀποδοθῇ ἰδιότης τις εἰς τὴν κληρονομικότητα ἢ τὴν πρώτην ἐκπαίδευσιν.

— Ἂν λάβω σᾶς ὡς παράδειγμα, εἶπα, καὶ κρίνω κατόπιν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μοῦ ἀφηγήθητε, καταλήγω εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἰδιότης τῆς παρατηρητικότητος καὶ ἡ ἰδιότης σας τῆς ὀρθῆς ἐκτυλίξεως τῶν συλλογισμῶν σας ὀφείλονται πρὸ πάντων εἰς διηνεκῆ καὶ ἐξοκολουθητικὴν ἄσκησιν.

— Μέχρις ἑνὸς σημείου, ἀπήντησε μὲ ὕφος σκεπτικόν. Οἱ πρόγονοί μου κατελέγοντο μεταξὺ τῶν προκρίτων τοῦ τόπου των καὶ διήγαγον βίον σύμφωνον πρὸς τὴν τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκον. Ἐν τούτοις, πρέπει νὰ ἔχω αὐτὰς τὰς προδιαθέσεις εἰς τὸ αἷμα, καὶ ἀναμφιβόλως τὰς ἔχω, ἀπὸ τὴν μάμμην μου, ἥτις ἦτο ἀδελφὴ τοῦ Βερνὲ, τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου. Ἡ τέχνη μεταδιδομένη διὰ τοῦ ἀταβισμοῦ δύναται ἐνίοτε νὰ λάβῃ τὰς παραδοξωτέρας μορφάς.

— Ἀλλὰ πῶς ξεύρετε ὅτι αἱ ἰδιότητες αὐταὶ εἶνε κληρονομικαί;

— Διότι καὶ ὁ ἀδελφός μου Μύκροφτ τὰς εἶχεν εἰς μεγαλείτερον βαθμὸν ἀπὸ ἐμέ.

Αὐτὸ ἦτο δί ἐμὲ ἀπολύτως νέον. Ἂν ὑπῆρχεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἕνας ἄλλος ἀκόμη ἄνθρωπος, προικισμένος μὲ τὰς ἰδιότητας τοῦ φίλου μου, πῶς δὲν ἔκαμαν ποτὲ λόγον περὶ αὐτοῦ οὔτε ἡ ἀστυνομία, οὔτε τὸ κοινόν; Ἠρώτησα δι' αὐτὸ τὸν Χόλμς, φρονῶν ὅτι ἐκ μετριοφροσύνης ἴσως ἔκρινεν ἀνώτερον τοῦ ἑαυτοῦ του τὸν ἀδελφόν του. Ἐμειδίασεν ἁπλῶς καὶ μοῦ ἀπήντησεν.

— Ἀγαπητέ μου Οὐάτυον, δὲν συμμερίζομαι τὴν γνώμην ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν τὴν μετριοφροσύνην ὡς ἀρετήν. Διὰ τὸν λογικὸν ἄνθρωπον τὰ πράγματα δέον νὰ διακρίνωνται ἀπὸ τῆς ἀκριβοῦς θέσεώς των καὶ τὸ νὰ μὴ ξεύρῃ κανεὶς νὰ κρίνῃ τὸν ἑαυτόν του, ἀποτελεῖ πλάνην ἐξ ἴσου σοβαρὰν, ὅσον καὶ τὸ νὰ ὑποτιμᾷ τὴν ἰδίαν του ἀξίαν. Ὅταν λοιπὸν σᾶς βεβαιῶ ὅτι ὁ Μύκροφτ ἔχει πλειοτέραν τῆς ἰδικῆς μου πρακτικότητα, μπορεῖται νὰ εἰσθε βέβαιος ὅτι σᾶς λέγω τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν.

— Ὁ ἀδελφός σας εἶνε νεώτερός σας;

— Ὄχι, εἶνε ἑπτὰ ἔτη μεγαλείτερός μου.

— Πῶς, λοιπὸν, ἀπέμεινεν ἄγνωστος;

— Εἶνε πολὺ γνωστὸς εἰς τὸν κύκλον του.

— Ὁρίστε! εἰς τὴν λέσχην τοῦ Διογένους.

Οὐδέποτε εἶχ' ἀκούσῃ νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς τῆς λέσχης καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφανέρωσεν ἀναμφιβόλως τοιαύτην ἔκπληξιν, ὥστε ὁ Σέρλοκ Χόλμς, ἐνῷ συγχρόνως ἔβγαζε τὸ ρολόγι ἀπὸ τὴν τσέπην του, μοῦ διηγήθη τὰ ἑπόμενα:

— Ἡ λέσχη τοῦ Διογένους εἶνε ἡ περιεργοτέρα λέσχη τοῦ Λονδίνου καὶ ὁ Μακρῶφτ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ παραδοξότερα ὄντα ποῦ γνωρίζω. Πηγαίνει καθ' ἑκάστην ἐκεῖ εἰς τὰς πέντε παρὰ εἴκοσι καὶ μένει μέχρι τὰς ἑπτὰ καὶ τέταρτον. Εἶνε τώρα ἀκριβῶς ἡ ὥρα του, καὶ ἂν δὲν σᾶς κουράζῃ ἕνας περίπατος, αὐτὸ τὸ ὡραῖο ἀπόγευμα θὰ χαρῶ πολὺ νὰ σᾶς γνωρίσω αὐτὸ τὸ φαινόμενον.

Πέντε λεπτὰ βραδύτερον εἴμεθα εἰς τὸν δρόμον κατευθυνόμενοι εἰς τὴν Λέσχην.

— Σᾶς φαίνεται ἐκπληκτικόν, μοῦ εἶπεν ὁ σύντροφός μου, πῶς ὁ Μακρῶφτ δὲν θέτει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης διὰ τὰς ἀνακρίσεις της τὴν ἰδιοφυΐαν του. Εἶνε ἀνίκανος.

— Ἀλλ' ἐνόμιζα ὅτι σᾶς ἤκουσα νὰ λέτε ὅτι....

— Ὅτι εἶνε δάσκαλός μου, ὡς πρὸς τὴν παρατηρητικότητα καὶ τὸν ὀρθολογισμόν; Ἂν ἡ τέχνη τοῦ καταστρώνειν συμπεράσματα συνίστατο εἰς τὸ νὰ κάθεται κανεὶς εἰς μίαν πολυθρόνα καὶ νὰ παρακολουθῇ ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν ἕως τὴν ἄλλην μίαν σκέψιν, ὁ ἀδελφός μου θὰ ἦτο τότε ὁ μεγαλείτερος ἀστυνομικὸς ποῦ μποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸν κόσμον. Ἀλλὰ τοῦ λείπει ἡ φιλοδοξία καὶ ἡ δραστηριότης. Δὲν θὰ λάβῃ ποτὲ τὸν κόπον νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς ἰδίας του ἀποκαλύψεις καὶ θὰ προτιμοῦσε ν' ἀφήσῃ νὰ ὑποθέσουν ὅτι ἠπατήθη παρὰ τὰ ἐπιδιώξῃ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει δίκαιον. Πολλάκις τοῦ ἐπέβαλον πρὸς λύσιν προβλήματα· μοῦ ἔδωσε τὴν λύσιν τῆς ὁποίας τὸ ἀσφαλὲς ἐξηκριβώθη ἀμέσως.

Καὶ ὅμως εἶνε ἀπολύτως ἀνίκανος νὰ καθορίσῃ εἰς μίαν ὑπόθεσιν τὰ κύρια σημεῖα περὶ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ στραφῇ ἡ ἐξέτασις, πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τοὺς δικαστὰς ἢ τὸ δικαστήριον.

— Ὥστε δὲν εὗ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμά του;

— Καθόλου· ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸ στάδιόν μου, δί αὐτὸν εἶνε ἐρασιτεχνία. Εἶνε θαυμασίως προικισμένος μὲ τὴν δύναμιν τῆς ἐπολογιστικότητος καὶ ἐλέγχει λογαριασμοὺς εἰς δημόσια λογιστικὰ γραφεῖα. Ὁ Μακρῶφτ κατοικεῖ εἰς Πόπλ-Μῶλ καὶ κάθε πρωὶ τηγαίνει εἰς Οὐάϊτχωλ καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ σπίτι του τὸ ἑσπέρας. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο καὶ δὲν τὸν βοῦκει κανεὶς παρὰ μόνον εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ εἰς τὴν λέσχην τοῦ Διογένους, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἀπέναντι τῆς οἰκίας του.

— Δὲν ἤξευρα αὐτὴν τὴν λέσχην.

— Αὐτὸ δὲν μ' ἐκπλήσσει. Μπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι εἰς τὸ Λονδῖνον ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἐκ συστολῆς εἴτε ἐκ μισανθρωπίας δὲν ἐπιζητοῦν σχέσεις μὲ τοὺς ὁμοίους των. Ἐν τούτοις ἀγαποῦν τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν. Εἰς τὴν λέσχην εὑρίσκουν μία πολυθρόνα ἀναπαυτικὴ, ἐφημερίδας, περιοδικὰ καὶ χάριν αὐτῶν ἱδρύθη ἡ λέσχη «Διογένης»· τώρα συγκεντρώνει ἀρκετοὺς ἀπὸ τοὺς ἀκοινωνήτους καὶ ἰδιοτρόπους ἀνθρώπους τῆς πόλεως. Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν μέλος ν' ἀσχολῆται περὶ τοῦ γείτονός του, ἐκτὸς τῆς αἰθούσης τῶν ξένων ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις καθιερώθη νὰ ὁμιλοῦν· τρεῖς παραβάσεις τῆς διατάξεως ταύτης καταγγελλόμεναι εἰς τὴν κοσμητείαν τῆς λέσχης προκαλοῦν τὴν ἀπέλασιν τοῦ παραβάτου. Ὁ ἀδελφός μου εἶνε εἷς ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς λέσχης τούτης καὶ ὅταν πηγαίνω ἐκεῖ ὑφίσταμαι ἀκουσίως τὴν ἠρεμίαν τῆς ἀτμοσφαίρας της.

Κατὰ μετάφρασιν *Γ. Μ.*

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Η ΒΑΡΚΟΥΛΑ

[Βαρκαρόλα]

Ἡ νύχτα ὥμορφη
καὶ μυρωμένη
Ἥσυχα γέρνει
στὴν ἀμμουδιά.

✱

Σκορπιέται ὁλόγυρα
μέσ' στὴ σιγή της
Τὴ μαγική της
κάθ' εὐωδιά.

✱

Κρύσταλλο ἡ θάλασσα
Τὰ κύματά της
Μόνον ὁ μπάτης
φιλεῖ ἁπαλά.

✱

Κ' ἡ βάρκα ἐπάνω της
Γλυστρᾷ διαβαίνει
Σὰν μαγευμένη
Γοργὴ, κυλᾷ.

✱

Μέσ' στὸ μυστήριο
Μέσ' στὴ γαλήνη
Ποῦ ἡ νύχτα χύνει
Μαγευτικά.

✱

Ποῦ τρέχεις ἄστοχη μου
βαρκοῦλα μόνη
Σὰν χελιδόνι
Γοργὰ, γοργά;..

✱

Ποῦ πᾶς βαρκοῦλά μου
Ποῦ ἀεριγάλ'
Μ' ἄγνωστα κάλλη
Σὲ προσκαλεῖ;

✱

Κάθ' σχίζεις ἄφοβη
Τ' ἀφρόπτο κῦμα
Τ' ἄπειρο μνῆμα
Ποῦ σὲ φιλεῖ;

✱

Ἔτσι κ' ἡ σκέψις μας
Γοργὴ κ' ἐκεῖνη
Μέσ' στὴ γαλήνη
Τὴ μαγική.

✱

Τρελλὴ ἀνησύχαση
Πετῇ πηγαίνει
Σὲ ὡραῖα ξένη
φαντασική.

ΞΑΝΘΙΠΠΗ Δ. ΚΑΛΟΣΤΥΠΗ

Ο ΝΕΟΣ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Η ΛΥΣΙΣ, ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ λύσις εἶνε ὅτι ἡ κυρία θὰ διατρέξῃ γραμμὴν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ περιφερικῶς μέχρι τοῦ μέσου τῆς εἰκόνος. Ἔπειτα θὰ διευθυνθῇ ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ θὰ κατέλθῃ εἰς τὴν ἔξοδον.

Ἐλάδομεν ὑπὲρ τὰς 300 λύσεις.

Ἡ πρώτη ἀνῆκεν εἰς τὸν κ. Γεώργ. Καραβίαν, ἔμπορον ἐν Πειραιεῖ, ἥτις ἐλήφθη τὴν 10ην π. μ. ὥραν τῆς Κυριακῆς, ἀλλὰ τὸ φύλλον τῆς «Ἑλλάδος» ἐκυκλοφόρησεν εἰς μὲν τὸν Πειραιᾶ π. μ. εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας μ. μ. ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν χρειασθέντων ἀντιτύπων.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ κ. Καραβίας παρητήθη τοῦ βραβείου, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ γίνῃ κλήρωσις διὰ τοὺς ἄλλους λύτας.

Τοῦτο καὶ ἔγεινεν.

Ὁ κλῆρος ηὐνόησε τὴν δεσποινίδα Φραγκιᾶ, κατοικοῦσαν ἐν Ἀθήναις, (δδὸς Βούλγαρη 10).

Δημοσιεύομεν τὰ πρῶτα 300 ὀνόματα τῶν λυτῶν καὶ δηλοῦμεν πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις νὰ μὴ ἀποστέλλουν πλέον λύσεις, ἀφοῦ ὁ διαγωνισμὸς ἔληξε. Τοῦτο εἶνε πραγματικῶς ἄδικον, ἀλλ' ἐκ παραδρομῆς δὲν ἐσημειώθη τότε ὅτι ὁ διαγωνισμὸς ἐκεῖνος ἴσχυε μόνον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ. Τοιουτοτρόπως ἄλλως τε ἐξηγεῖται ὁ ὅρος «ὅστις τὸν φέρῃ ταχύτερον εἰς τὰ γραφεῖα μας».

Πρὸς τοὺς θέλοντας νὰ λάδουν ὀπίσω τὰ ἀποσταλλέντα φύλλα των, δηλοῦμεν ὅτι ταῦτα εὑρίσκονται, ἐν τῷ γραφείῳ μας, εἰς τὴν διάθεσίν των.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΛΥΤΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΥ

Ἐξ Ἀθηνῶν.—Δίς Μ. Λάμπρου, Π. Σ. Ματθόπουλος, Μ. Ἀγγελόπουλος, Α. Ν. Γιανόπουλος, Π. Γκορουγιαννίζης, Γ.Κρεῦχερ, Ζ. Π. Βάλδης, Ἰ. Ἰωαννίδης, Ο.Γοργοράνης, Ε.Κ. Θεσσαλάτος, Ν. Νικολόπουλος, Δ. Α. Μελᾶς, Β. Βλασσόπουλος, Α. Πληθονίδης, Ε. Καναβαρώτης, Β. Δρεπανιώτης, Π. Α. Στυφαηλιάδης, Ε. Γεωργιάδου, Σ. Κ. Τσιρογιάννης, Η. Ἰ. Σούκας, Κ. Χ. Μαυρανιώνης, Δ. Γ. Κατράνης, Π. Μεταφίτης, Ε. Α. Δήμας, Δ. Συνοδινοῦ, Χρ. Οἰκονομίδης, Θ. Μαρκοπουλιώτης, Ἀμέριου, Α. Τρίγγας, Γ. Ροδίτης, Γ. Μουτσογιάννης, Ν. Δ. Χριστόπουλος, Κ. Καραγιαννόπουλος, Α. Μπαγλαντζῆ, Α. Κωστόπουλος, Α. Σκηλίτσης, Γ. Φωτόπουλος, Δ. Μαῦρος, Σ. Κωντολέως, Σ. Β. Μαρκούρης, Π. Ν. Κυνής, Α. Παλαιολόγος, Ὀ. Σουλιώτης, Ἰ. Α. Κλεῶπας, Σ. Ἠλιόπουλος, Π. Μάρκου, Α. Κλάππα, Ἰ. Κετσέας, Σ. Σαραφόπουλος, Ἰ. Ἀναστασίου, Α. Κωνσταντόπουλος, Γ. Δ. Σαντᾶς, Χ. Νιπητέας, Ἰ Ζησίου, Γ. Ν. Ἀγγέλου, Κ. Δρόσος, Γεωργαντόπουλος, Κ. Ἀλεξίου, Ζορνό, Φραγκιᾶ, Ἰ. Λυμπερόπουλος, Ξηρικλῆς Θησεὺς ἠθοποιὸς, Ρ. Δ. Κολπουζίνου, Φ. Ἐ. Ἀνέλλα, Δ. Γ. Μπουσινάκης, Α. Ν. Οἰκονομόπουλος, Ἰ. Μοσχόλιος, Α. Κονταξάκης, Ε. Πιτάκη, Γ. Τζαβέλας, Ν. Καλογερόπουλος, Ε. Ρουσόπουλος Ν. Πατκόπουλος, Σ. Δ. Κρυκίδας, Α. Κανταζῆς, Γ. Τριανταφύλλου, Ε. Σακελλιάδης, Α. Ἀθανασιάδης, Γ. Γιαννακόπουλος, Π. Ε. Μανασῆς, Σ. Γουδῆ, Κωνσταντίνος Ἀρειξέιδου, Μιχ. Ἰ. Ζιπολιτέης, Α. Π. Βαλαβανάνης, Νικ. Περσίης, Α. Σταθακόπουλος, Flin Stat Καζάνης Δημ. Μπαχάρικος 'Αλ' Καραβίτης.Γεράκη Σ. Καρδακᾶς Α. Κόφφας Α. Ἰ. Α Α. Κατνάρος, Παυλίνα Π. Ψαρᾶ, Γεωργία Μεταξᾶ, Ἀγγ. Παπαϊωάννου,Ἀντ. Βαρότσης, Κ. Μιχαλάκης, Ἀναστασία Στοῖκου,Ἀλλὴ Δενάβα, Ζ. Σταυρόπουλος, Μαρία Καζάζη, Γ. Ἰατρίης, Μ. Βολονάκης, Ἀριάδνη Γ. Φεῖκας, Δ. Βαρβατσούλης, Α. Καραγιάννης, Π. Ποταμιάνος, Ἀλεξάνδρα Λαμπαδαρίου, Β.Παπαϊωάνου, Θ. Ρούνης, Δίκ. Κανελλόπουλου, Π. Καμπάνης, Σ. Χρυσανθόπουλος, Ἰ. Κυπριανός, Ἐλ. Δημητριάδης, Γ. Τσουλούφης, Πόπη Φωτιάδου, Γ. Παπαγεωργίου, Λίνα Ἐμμανουήλ, Σ. Δ. Λεονάρδου, Μαρία Παυλίδου, Δ. Κρεκουκίας,Ἀν. Σφυνιωτόπουλος, Θεοφ. Ἰωαννίζης, Κ. Ν. Μαλικόπουλος, Ε. Ζαχαριοῦδάκης, Ἐλίζα Γιαννοπούλου, Γ. Τσίλιγρας, Ἀδὰμ Δημητριάδης, Ἀθ. Κρῖνος, Ἰουδὴθ Βενιζέλου, Σ. Κέντρος, Ν. Κεφαλᾶς, Μιλ. Μίλιος, Δ. Ζησιμᾶς, Σ. Θεσπιεύς, Κ. Σπεντζόπουλος, Στ.Μακρῆς, Ν. Παναγιοτόπουλος, Π. Ρεντεκόπουλος, Λήθα Αἶμ. Βλεμέν, Κ.Ρούπας, Γ. Καφαμπέλης, Τ. Χέλμης, Σ.Φερεντίνος, Α. Ἀναστασόπουλος, Μ. Τσουτσάνης, Γ. Νικολαΐδου, Ἀν. Παπαναστασίου, Ἀλ.Αυγδόπουλος, Κ. Βούας, Ἐλ. Καπλανόγλου, Μεθανίτης, Χ. Ἀποστολόπουλος, Δ. Κρονιτρᾶς, Δ. Παπαθεοδώρου, Θ. Μαυρίδης, Εὐδ, Ἀργυρίου, Σ. Παπαδόπουλος, Κ. Α. Πέτας, Π. Χριστοδουλίδης, Σ. Λουλουδόπουλος, Μ. Παπαδάκης, Ν. Λούρης, Ἀρ. Λεώνη, Π. Λεβῆς, Χ. Κανέλης, Αἰκ. Βενιζέλου, Ἰ. Μ. Παπαδόπουλος, Ν. Γαβρινός, Γ. Γεωργακόπουλος, Γ. Γιαννακόπουλον, Χ. Καφετζιδάκης, Χ. Βρυόντζος, Μ. Κατσίλα, Κάστρω Ἐλ Βοτέα, Α. Παπαφράγκου, Δ. Προκοπέας, Ἰ. Δημητριάδης, Σ. Γυφτέας, Α. Θεοδορόπουλος, Ἰσμαὴλ Ὀλ. Βελάση, Τσουμάκας, Α.Φωκᾶς, Δ. Ματσανιώνης, Γ. Παπαθεμαντόπουλος, Α. Σταθακόπουλος, Ν. Περσίης, Α.Βελαβανάκης, Κίκα Εἰρ. Γούση, Ραποτᾶνος, Ἰ.Νομικοῦ, Χ.Μέρμηγκας Κ. Πεζόπουλος, Μ. Γεώθας, Ἀν. Χ.Τσινιῆς, Ζ. Καριοφίλης, Ἰ. Μαγουλᾶς, Δ. Ἀναστασιάδης, Ἐλ' Πιτάκη, Σ. Κουμουνδούρος, Κ. Παπαποστόλου, Δανάη Σαλωνίκης, Α. Κλεισαρισιοῦ, Α. Τριάντης Ν.Ἀραβαντινός, Κ. Βάρβα, Α. Δεμιμιώτης, Γ. Μαυριλάκος, Δ. Π. Οἰκ. Ἀλεξάνδρα Γισουρούκου, Τ. Παυλόπουλος, μαθητής, Γ. Θ., Δ. Κουρέκης, Α. Ἀνδρεόπουλος, Ἐλίζα Μπαχάουτρ, Ν. Τσαντές, Ἰ. Ἀναγνωστόπουλος, Α. Κατιμάτης, Κ. Ποιόνη, Ἰ. Σαραβιτάρης, Μ.Πετρίτης, Ἰ. Λέκας, Χ.Μανωλόπουλος, Ἐρ.Ξένου, Β. Οἰκονόμου, Κάρολος Βιτάλης, Σ. Μ. Ἀσημ. Τραυλοῦ, Γ. Δανιηλίδης, Εὐανθ. Ἀρίαλη Χρηστ. Δέδες Γ. Παπαδόπουλος, Ἀρτ.Παπαστυλιανοῦ, Μ. Ζ. Πανανωτάκης, Α.Π. Κούταρης, Ἐρ. Πηγῆ Κάλχας, Κ. Μόρρς, Π. Ἰσπανόπουλος, Ν. Νάτσουλης, Ἰ.Κλάδος, Ἑλένη Καλλαμάνου.

Ἐκ Πειραιῶς'—Ἀλεξ. Πανᾶ, Α. Ἀντωνόπουλος, Ἰ. Μπαζόπουλος, Κ. Σμμονδος, Ν. Τσιτσίνας, Α. Βρασιδανόπουλος, Βρούτος Θ.Μάγγος, Κ. Κασσριώτου, Ἀγγ. Ἀργυρόπουλος, Σ. Γιαννοπλίτσας, Α. Παπαδάκης, Εὐάγ. Ἀγγελοπούλου, Ν.Ἀρχοντάκης, Ν. Φόρουιξ, Δ. Σταυινόπουλος, Κ.Ἀρεταίος, Ἰ. Παπαδόπουλος, Ἰ. Πέππας,Ἠλ. Λεβέντης, Γ.Πιπινέλης, Γ. Κοτσελόπουλος, Δ. Τσάτσος, Ν. Μαυροκεφάλου, Γ. Φωτεινός, Π. Τζεμπολῆς, Ἰ.Χαραμῆς, Ἀνώνυμος, Δ. Βούρδουλη, Κ. Δηλαβέρης, Γ. Παγώνης, Γ. Νικλέσης.

Νέῳ Φαλήρῳ.—Φιλ. Χρηστοφῆς.

† Ἑλένη Σνάϊδερ.

Ἐλάδομεν ἀργὰ καὶ τὸ ἑξῆς τετράστιχον μετὰ τῆς λύσεως

Δὲν ἦτο δύσκολο πολὺ νὰ βγάλω τὴν Κυρὰ
στὴ θέσι ὅπου ἦτο
ἀλλὰ . . . ἀρνὰ τὸ ἄπρα μυρωδιὰ
καὶ πάλι χωρὶς . . . μέτο.

Γ. Μαυρόπουλος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ «Ἑλλὰς» εὐχαριστεῖ θερμῶς ὅλους τοὺς ἐργασθέντας ὑπὲρ τῆς ἐγγραφῆς συνδρομητῶν, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου. Τοὺς μὴ ἐπιστρέψαντας εἰσέτι τὰς ἀγγελίας παρακαλοῦμεν νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἀποστολήν αὐτῶν.

κ. Α. Λούην.—**Λάριδσαν.**—Θερμὰς εὐχαριστίας.

κ. Ἰ. Φλετούρην.—**Ἐνταῦθα.**—Εἰς τὸ προσεχές.

κ. Γ. Ἰ. Σχινᾶν.—**Μέγαρα.**—Περιμένομεν ἐνεργείας σας.

κ. Γ. Πρασακάκην.—**Πόρτ-Σαΐδ.**—Εὐχαριστοῦμεν. Ἂν σᾶς εἶνε εὔκολον ἐνεργήσατε διὰ τὴν εἰσπραξιν.

κ. Κ. Βατικιώτην.—**Χανία.**—Διὰ τὴν Κρήτην ἰσχύει ἡ συνδρομὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

κ. Γ. Ἀργύρογλουν.—**Ἀλεξάνδρειαν.**—Ἀναμένομεν.

κ. Ἀντ. Λαγκαδᾶν.—**Ζαγαζίκ.**—Ἐλπίζομεν πολλὰ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν σας.

Δνα. Λιλὴν Σ. Τσάγρῆ.—**Ἐνταῦθα.**—Ὁ φάκελλός σας, μὲ τὴν λύσιν, εὑρίσκεται κλειστὸς εἰς τὰ γραφεῖα μας.

κ. Ν. Γ. Ποταμιᾶνον.—**Κεφαλληνίαν.**—Εὐχαριστοῦμεν. Ἐὰν εἴχατε καιρὸν πρὸς σχετικὴν ἐνέργειαν θὰ μᾶς ὑποχρεώνατε.

κ. Ἄγγ. Βαρδαρρῆγον.—**Μανδούραν.**—Πολλὰς εὐχαριστίας. Περιμένομεν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Σήμερον Κυριακὴν 9 τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 9 1)2 μ. μ. τελοῦμεν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ σεβαστοῦ θείου καὶ συγγενοῦς ἡμῶν

ΚΩΝΣΤ. Α. ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην του συγγενεῖς καὶ φίλοι ἵνα προσέλθωσι εὐσεβοῦμενοι.

Ἐν Ἀθήναις 7 Δεκεμβρίου 1907.

Οἱ συγγενεῖς

ΚΛΙΝΙΚΑΙ

Γ. Καρυοφύλλη, Ἰδιωτικὴ Κλινικὴ ἡ «**Εὐαγγελίστρια**», ὁδὸς Πατησίων 93. Δέχεται πάσχοντας νοσήματα νευρικὰ καὶ παθολογικὰ εἰς Α', Β' καὶ Γ' θέσεις ἐπὶ πληρωμῇ ἀναλόγῳ.

Θ. Παπαϊωάννου, Κλινικὴ ὁ «**Σωτὴρ**», ὁδὸς Πατησίων.

Ἰ. Θ. Ταρσούλη, Χειρουργικὴ Κλινικὴ ἡ «**Ζωοδόχος Πηγή**», λεωφόρος Ἀλεξάνδρας.

Λυρίτσας Δ., Ὀφθαλμίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην 2-4 μ. μ. ὁδὸς Μητροπόλεως 39.

Οἰκονομόπουλος, Ὀφθαλμολόγος, ὁδὸς Αἰσχύλου 1. Δέχεται 9-12 καὶ 3-5.

Η „ΑΜΟΙΒΑΙΑ"

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ — ΥΠΟ ΔΙΑΡΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.—ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1902

ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΘΕΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1907 ΔΡ. 20,807,400

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἰ. Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Πρόεδρος.
ΑΣ. ΘΡ. ΖΑΪΜΗΣ
Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ
Π. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ
Α. Α. ΒΟΡΕΣ
Γ. ΣΤ. ΣΤΡΕΙΤ
Γ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ Ο ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝΤΟΣ 12 ΕΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ διὰ τὸν καταθέτοντα
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ διὰ τὸν καταθέτοντα
ΠΡΟΙΚΟΣ διὰ τὰ τέκνα του
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ διὰ τὴν οἰκογένειάν του

Μὲ μηνιαίας καταβολὰς δρ. 3 καὶ ἄνω ἐπὶ 10 ἔτη μόνον

Πληροφορίαι καὶ καταστατικὰ διανέμονται ἢ ἀποστέλλονται ποντὶ τῷ αἰτοῦντι εἴτε παρὰ τῆς Ἑταιρίας, εἴτε παρὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ πρακτόρων της.

ΤΑ ΕΘΝΗ

Ὅπως τὰ ἔθνη οὕτω καὶ τὰ ἄτομα προάγονται διὰ τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, αἱ μεγάλαι ἐπιχειρήσεις διὰ τὰ ἔθνη καὶ διὰ τὰ ἄτομα εἶνε μία πρόοδος, διότι δι' αὐτῶν εὐημεροῦσι καὶ ἐκπολιτίζονται οἱ λαοὶ καὶ θαυμάζονται διὰ τὰς ἀποκαλύψεις πων, τὴν βιομηχανίαν των καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου των, οὕτω καὶ διὰ τὰς Ἀθήνας θὰ εἶνε μία πρόοδος ἡ ἵδρυσις τοῦ νέου μεγάλου Λούβρ, τὸ ὁποῖον θὰ πλουτισθῇ μὲ ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐμπορευμάτων καὶ γυναικείων ἀμφιέσεων, ὅπου εἰσερχόμενός τις εἰς αὐτὸ, καὶ ἐνῶ δὲν ἐχ εἶνε προδιατεθειμένος νὰ ἀγοράσῃ, ἐν τούτοις ὁμως ἡ ποικιλία τῶν εἰδῶν, τὸ ἀπαράμιλλον γοῦστο καὶ αἱ εὐθηναὶ τιμαὶ θὰ ἀναγκάζουν πάντας νὰ προμηθεύωνται κάτι· ἀλλ' ἵνα πραγματοποιηθῇ τὸ ταχύτερον ἡ ἵδρυσις τοῦ νέου Λούβρ, ἡ Διεύθυνις τοῦ ἤδη Λούβρ καὶ διὰ τὴν εἰκοσιπενταετῆ ὑποστήριξίν, ἣν εἶχε παρὰ τοῦ κοινοῦ εἰς ἀνταμοιδὴν αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπογρέωσίν της ταύτην ἐκποιεῖ τὰ ἐμπορεύματά της μὲ τὰς πλέον χαμηλοτέρας τιμάς, τὰς τιμὰς τῶν πηγῶν καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τῆς μεγάλης ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν δύναται νὰ ἀγοράσῃτε δῶρα διὰ τὰς ἑορτάς.

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Γ. ΚΑΙ ΑΙΚ. ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑ

Ἔπιπλα παντὸς εἴδους. Ποικιλία εἰδῶν **ἐπιπλοστρωσίας** (ταπετσαρίας). **Ἐργασία** καλλιτεχνική, **στερεότης** ἤγγυημένη, **ποιότης** ὁλικῶς ἐξαίρετος. Τιμαὶ ὡρισμέναι καὶ ἀσυναγώνιστοι. Τὰ μικρὰ κέρδη **ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν.**

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 %

Καταθέσεις χρημάτων ἐντόκως. Εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΩΔΙΜΩΝ

Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

(Στοὰ Ἀθανάτων)

Μεγάλαι παρακαταθήκαι ἀπάντων τῶν ἀποικιακῶν καὶ ἐδωδίμων εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

ΖΑΚΧΑΡΕΣ ΚΡΥΣΤΑΛΙΖΕ

Ἡ ἀρίστη ὅλων πρὸς 150 κατ' ὀκᾶν

ΕΠΙ ΜΕΤΡΩ

Μὲ 7.5 **Δραχμὰς** παραγγέλλετε **ὁλόκληρο κουστούμι** ἀπὸ ἐγγλέζικο ὕφασμα καλοκομμένο καὶ καλορραμμένο ἀπὸ ἄριστον τεχνίτην στοῦ **ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ.**

Ὁ **ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ** καινοτομεῖ πάλιν ὄχι ἀπὸ τὸν δίψαν τοῦ κέρδους, ἀλλὰ ἀπὸ πνεῦμα προοδευτικόν. Ἀμερικανικόν, τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ ἐξάντλησις. ἔστω καὶ μὲ ζημίαν εἰδῶν, τὰ ὁποῖα τὸ ἐπόμενον ἔτος θ' ἀνανεώσῃ ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων μὲ διπλοῦν κέρδος τὸ τῆς τιμῆς καὶ τῆς μόδας, ἡ ὁποία εἶνε καὶ ἡ αἰτία τῆς παντοτεινῆς ἀκμῆς τοῦ Καταστήματός του.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1907

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	31 Ὀκτωβρίου 1907 Δραχ.	Λ.	30 Σεπτεμβρίου 1907 Δραχ.	Λ.
Ταμιεῖον: εἰς μεταλλικὸν	4.455,891	55	4,416,939	21
» τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπέζης	454,400	—	252.105	—
» κερματικὰ γραμμ. δίδραγμα καὶ μονόδραχμ.	1,967,408	—	1,917,529	—
Ἐλκτικοὶ Λ)σμοὶ: Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ Τραπέζης εἰς τὸ ἐξωτερικὸν	40,035.870	81	39,551,657	42
Προϊὸν ἐκδοθέντος Ἑθν. δαν. εἰς χρυσὸν Ἑλλ. Σιδηροδρόμων 4 0)0 τοῦ 1902.	8 523,420	25	8,837,454	25
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ τρ. γραμματίων	64.778,575	42	64,778.575	42
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρν. διδράχμ. καὶ μονόδραχ.	40,500,000	—	40,500,000	—
Ὁμολογίαι: Εἰς χρυσὸν Δρ 24,709,759.10	52,734,786	60	52,734,786	60
Ἐθνικῶν δανείων» » τραπ. γραμ. » 28.025.027.50	1,167,357	60	777,112	45
Ἐθνικὸν «Γεωργικὸν Θεσσαλικὸν» δάνειον	2,810.666	66	2,810,666	66
Ἔντοκα γραμμάτια Ἑλλ. Δημοσίου εἰς τραπ. γραμμ	23,589,148	23	24.469.864	70
Προεξοφλήσεις	3,046,701	90	3,139,184	23
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων	15.270,485	48	13,362,446	38
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφω	7,212,985	98	5,431,587	38
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων	67.312.454	17	68,919.282	06
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ	45.915.993	45	46,234.148	55
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα.	13.299.790	50	13,835,738	30
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτήματας	5,054,924	50	5,153,373	71
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας	4,928,757	—	4,928.757	—
Μετοχαὶ εἰς ἐγγωρίους ἑταιρείας	1,500,000	—	1,500,000	—
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης	1,419,997	50	1,489,977	50
Ὁμολογίαι λαχειοφ. δανείου Τραπέζης 2 1)2 0)0 εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	8,464.010	32	8,453,440	82
Καταστήματα Τραπέζης καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων	2,979,887	63	2,953.678	08
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς	1,575,547	28	1,574.296	28
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τρ. γραμματίων)	4,533.868	49	3.658.600	23
Διάφοροι λογαριασμοὶ	5,821,749	99	5,445,303	56
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	4,155	38		
Διεθνὴς Οἰκ. Ἐπιτρ. (λ)ρμὸς ὑπηρ. Ἑθν. δαν. εἰς χρ.)	1,361,920	—	1,361,920	—
Λογαριασμὸς ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβ. εἰς Κέρβη ἐκ τραπεζιτικῶν γραμματίων	880.000	—	880.000	—
Ἐξαγορὰ προνομίου Προν. Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας	250,000	—	250.000	—
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφ δανείου εἰς τραπ. γραμμάτια	676.651	98	535,588	71
Διάφορα	402.657 403	98	400.154.013	50

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	Δρ.		Δρ.	
Μετοχικὸν κεφάλαιον	20,000,000	—	20,000,000	—
Ἀποθεματικὰ κεφάλαια	13,500,000	—	13,500,000	—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ: Ι. διὰ λ)σμὸν τῆς Κυβερνήσεως....Δρ.64.778.575.42	127,987,348	62	128,512,356	18
ΙΙ. » » » Τραπέζης..... » 63.208.773.51				
Κερματικὰ γραμμάτια δίδραγμα καὶ μονόδραγμα	10,500,000	—	10,500,000	—
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικὸν	8,971.612	60	9,635,411	96
Καταθέσεις ἄνευ τόκου	16,106,129	65	15,841,188	42
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι	787,170	53	1,261,584	83
Μερίσματα πληρωτέα	260,185	—	399,930	—
Διεθνὴς Οἰκ. Ἐπιτροπὴ (λ)ρμὸς καταθέτεων ἐκ δημοσ. ὑπεγγ. προσόδων: Εἰς χρυσὸν. ...Δρ. 1,190,378.84	3,592,939	47	3,531,817	40
» » πρακ. χραμ. » 73,312 610.63			10,713	97
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσὸν	328,258	50	363.016	60
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γράμματια	2,024 567	57	2,768,180	79
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσὸν	23,303	50	123.805	59
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζ. γραμμάτια	25,179	80	118.727	39
Ἔντοκος κατ. Δημοσίου χρησιμοποιηθεῖσα τὴν κατα. τοῦ Ξ.Π Δ.Ν.	8,523,420	25	8,837,454	25
» » » » τραπεζικὰ » » » »	103,637,220	24	102,221,181	53
Καταθέσεις ἔντοκοι	43,115 820	—	43,115 820	—
Λοχευτοδόρον ἀπνεῖον Τραπέζης 3 0)0 εἰς χρυσὸν	20,479,200	—	20,479,200	—
» » » 2 1)2 0)0 εἰς τραπ. γραμ.	1,365,362	—	1,508,992	—
Ὑπηρεσία λαχ. δαν. Τραπέζης 3 0)0 εἰς χρυσὸν	98,670	—	107,833	50
» » » » 2 1)2 0)0 εἰς τραπ. γραμ.	9,038,853	41	8,840,255	44
Καταθέσεις ταμιευτηρίου	7,281,505	92	6,441,436	15
Διάφορα	402,657,404	98	400,154,013	50

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1907.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Δ. Βασιλείου Αἰόλου 140 — δὲν ἐκινόπο οὐν τὰς ὀρέξεις καὶ γαῦστά των μόνον οἱ γνωρίζοντες νὰ φορῶν ἀνδρικὰ καπέλλα, ἀλλὰ καὶ οἱ οἰκοκυρίαι καὶ οἰκοκυράδες εὑρίσκουν διὰ τὰ τέκνα των ἐνδύματα κομψότατα, στερεότατα καὶ εὐθηνότατα.

Χοιρομήρια Ἐδουάρδου ἀκαμπισθήτου γνησιότητος καὶ ἐξόχου ποιότητος ὡς καὶ χαβιάρια ὧν δὲν εὑρίσκετε ὅμοια ἐν Ἀθήναις καθὼς καὶ κονσέρβαι Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας μόνον εἰς τὸ κατάστημα ἐδωδίμων τῶν κ. κ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ζαχαρίου εὑρίσκονται.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Β'

ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ

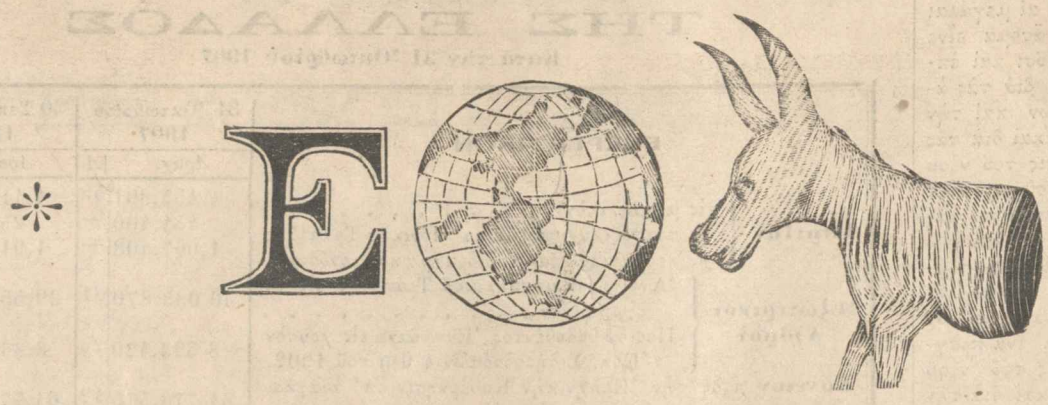

1

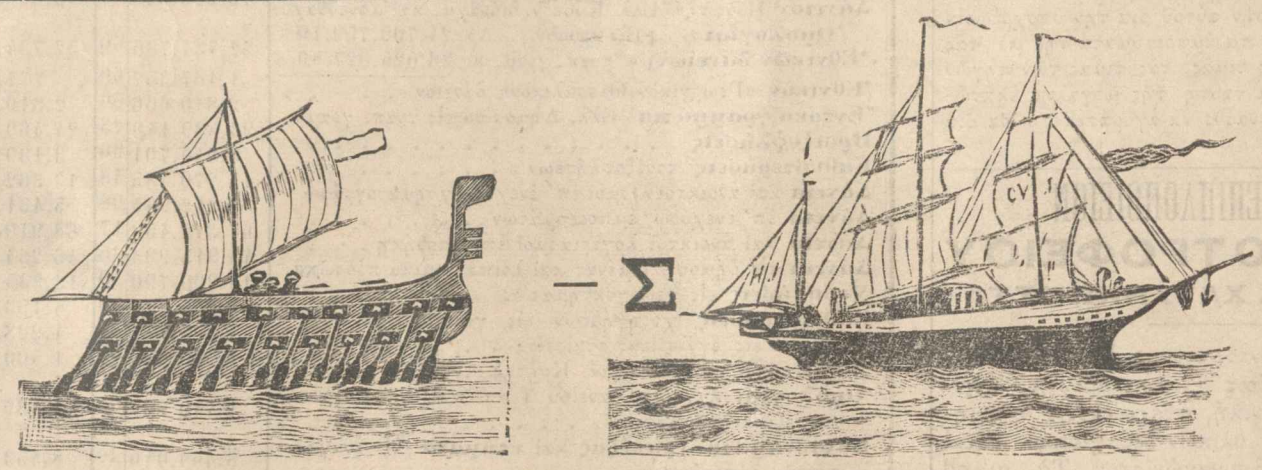

2

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 εἰκὼν παριστᾷ μίαν λέξιν ἑλληνικὴν καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 ἄλλην λέξιν ἐπίσης ἑλληνικήν.

— ***Ποῖαι εἶναι αἱ λέξεις αὗται;***

Οἱ λῦται θὰ σημειώνουν τὰς ἀπαντήσεις των ἐπὶ τεμαχίου χάρτου καὶ θὰ τὰς ἀποστέλλουν εἰς τὰ γραφεῖα μας, μέχρι τῆς 18ης τρέχοντος. Πέραν αὐτῆς δὲν εἶναι δεκταί.— Μεταξὺ τῶν λυτῶν θὰ γίνῃ κλήρωσις καὶ ὁ ἐπιτυχὼν θὰ λαμβάνῃ, ἐπὶ ἓν ἔτος, τὴν «Ἑλλάδα» δωρεάν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Γ'

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ποῖος δύναται νὰ ὑμνήσῃ καλλίτερα τὴν ἐρχομένην ***Πρωτοχρονιὰν*** *εἰς τρία τετράστιχα;*

Τὰ ποιήματα γίνονται δεκτὰ μέχρι τῆς 19ης τρέχοντος.

Τὸ καλλίτερον ἐκ τούτων, θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ πρωτοχρονιάτικο φύλλον τῆς «Ἑλλάδος» μαζῆ μὲ τὴν φωτογραφίαν τοῦ νικητοῦ.—Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ θ' ἀναγγελθῇ εἰς τὸ φύλλον τῆς 23ης Δεκεμβρίου, ὁπότε θὰ ζητηθῇ καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ βραβευθέντος.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.—(Δ')

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς εἰς ποίαν πόλιν, ἢ νῆσον, ἢ χωρίον τῆς Ἑλλάδος εἶνε πλέον εὐάρεστος ἡ διαμονή;

Πρὸς ἀπάντησιν θ' ἀποκόπτεται μόνον τὸ παρὸν τετράγωνον καὶ συμπληρούμενον, μόνον μὲ τὸ ὄνομα τοῦ μέρους, χωρὶς ὑπογραφὴν ἢ προσθήκην ἄλλην, θ' ἀποστέλλεται εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι θὰ γίνῃ μία πανελλήνιος ψηφοφορία, ἡ ὁποία θὰ δείξῃ ποῖον εἶνε τὸ «εὐαρεστότερον ὡς διαμονὴ» μέρος τῆς Ἑλλάδος.

Εἶνε ἐνδεχόμενον πολλοὶ νὰ ἐκλέξουν τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα, ἀλλὰ θὰ ἔλθουν, αἱ ψῆφοι, οὕτως εἰπεῖν, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, αἵτινες ὡς ἀμερόληπτοι θὰ προσφέρουν τὴν νίκην εἰς τὸ τυχηρότερον μέρος τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπαντήσεις ἐκτὸς τοῦ δελτίου δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἐπίσης ἀπαντήσεις περιέχουσαι πλείονα ὀνόματα τοῦ ἑνός.

Τὰ δελτία γίνονται δεκτὰ μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1908.

Τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου θὰ ἦνε ὅτι τὸ μέρος τὸ ὁποῖον θὰ πλειοψηφίσῃ, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα, κατὰ σειράν, θὰ ἔλθουν μετ' αὐτό, ἔχουν πάντοτε νὰ ὠφεληθοῦν, ὡς ἐκ τῆς πανελληνίου διαφημίσεως, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ ὑπὲρ αὐτῶν.

ΔΕΛΤΙΟΝ "ΕΛΛΑΔΟΣ,,

Ἐξ ὅλων προτιμῶ

τ .....

Μόνον τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τῆς ἀρεσκείας σας

Τὰ δελτία τῶν ἀπαντήσεων, πρὸς ἀποφυγὴν ταχυδρομικῶν βαρῶν δύνανται νὰ στέλλωνται, δι' ἀνοικτοῦ φακέλλου, ὡς ἔντυπα.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ—ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 7